

Arrest

nr. 309 746 van 12 juli 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN MAELE
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 23 november 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 mei 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat S. VAN MAELE en in het bijzijn van de voogd voor de 2de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. De bestreden beslissing inzake eerste verzoeker (H.M.A.M., hierna: M.) luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en een soenniet van Koerdische origine te zijn. U verklaart geboren te zijn op [...] augustus 2002 te Hawlir (Erbil). U verklaart eerst in Qutan (Kirkuk) te hebben verbleven, maar omwille van de komst van Islamitische Staat (IS) verhuisde u rond uw tiende met uw gezin naar Shwan (Kirkuk).

Ondertussen is iedereen uit uw oorspronkelijke dorp Qutan vertrokken en ligt het er verlaten bij. In 2016 overleed uw vader aan kanker in een ziekenhuis in Erbil. U ging naar school tot de vierde klas en werkte op de landbouwgronden van uw familie.

Op 16 oktober 2017 kwamen het Iraakse leger en de sjiietische militie hashd al shabi uw regio binnen. Ze begonnen een arabiseringspolitiek en probeerden alle Koerden uit de regio weg te jagen. Zo werden ook u, uw broer A.A.M. (CG [...]; O.V. [...]) en de oom waarbij jullie inwoonden tientallen keren gearresteerd, beledigd en geslagen toen jullie op jullie grond aan het werken waren. Jullie werden met wapens bedreigd en jullie werktuigen werden tevens kapot gemaakt om jullie te verhinderen te kunnen werken. U werd ook net als verschillende andere Koerden gedwongen een document te ondertekenen waarin jullie beloofden niet meer op jullie gronden te zullen werken. Hetgeen jullie nadien toch nog enkele maanden bleven doen. Een tweetal dagen voor jullie vertrek werden jullie nogmaals aangehouden en hard geslagen. Er werd toen tevens mee gedreigd jullie vrouwelijke familieleden aan te randen als jullie nog langer in het dorp zouden blijven en jullie gronden zouden blijven bewerken. Dit was voor jullie druppel. In augustus 2022 bent u samen met uw broer A. uit Irak vertrokken. Uw moeder en jongere broer vestigden zich toen elders in Kirkuk. U en uw broer raakten elkaar onderweg kwijt. Hij kwam aan in België op 7 september 2022 en zijn verzoek om internationale bescherming werd hier geregistreerd op 9 september 2022. U kwam in België aan rond 11 september 2022. Uw verzoek om internationale bescherming werd hier geregistreerd op 14 september 2022. U vreest bij terugkeer naar uw regio van herkomst gedood te worden omwille van de arabiseringspolitiek van het Iraakse leger en hashd al shabi. Bovendien voert IS 's nachts nog steeds activiteiten uit in de regio.

Ter staving van uw relaas legt u uw originele identiteitskaart (d.d. 20/12/16) voor. Tevens legt u kopieën voor van volgende documenten: de woonkaart op naam van uw moeder (en de vertaling ervan), haar voedselrantsoenkaart (en de vertaling ervan), de identiteitskaarten van uw moeder en jongste broer, de overlijdensakte van uw vader en foto's van uw verwondingen. Na uw persoonlijk onderhoud bezorgde u nog enkele Youtubelinks van video's in verband met de arabisering van de regio en littekensattesten op naam van uw broer en u.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaarde Irak te hebben verlaten enerzijds omwille van de opkomst van IS, anderzijds omdat het Iraakse leger en de sjiietische militie hashd al shabi uw regio binnenvielen en wilden verarabiseren.

U bent er niet in geslaagd het bestaan gegronde vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde Irak te hebben verlaten enerzijds omwille van de opkomst van IS, anderzijds omdat het Iraakse leger en de sjiietische militie hashd al shabi uw regio binnenvielen en wilden arabiseren.

U bent er niet in geslaagd het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Zo moet allereerst worden opgemerkt dat u volgens uw verklaringen uw oorspronkelijke woonplaats op uw tiende verliet omwille van de **opkomst van Islamitische Staat (IS)** in uw regio (CGVS p.3). Wat betreft het gegeven dat IS toen oprukte en verschillende dorpen in uw regio innam als gevolg waarvan de bevolking de regio ontvluchtte, moet vooreerst worden opgemerkt dat deze gebeurtenissen dateren van medio 2014 – negen jaar geleden – en thans **niet meer actueel** zijn. Bovendien werd de Kirkuk-regio, waartoe ook uw dorp behoort, na een grootschalig offensief bevrijd en werd IS er territoriaal verslagen (zie de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023**, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_Veiligheidssituatie_20230426.pdf). De Commissaris-generaal dient zich bij het nemen van zijn beslissing te steunen op de actuele situatie, i.c. de situatie zoals deze zich voordoet op het moment dat de beslissing wordt genomen, bij het beoordelen van de eventuele nood aan bescherming.

Dat u uw dorp in 2014 zou hebben verlaten omwille van de inval van IS en dat het ondertussen volledig verlaten werd, kan dan ook niet worden weerhouden om anno 2023 te besluiten tot het bestaan van een

persoonsgerichte vrees voor vervolging (CGVS p.4). U beweert weliswaar dat IS 's nachts nog activiteiten bleef uitvoeren in de regio waar u nadien verbleef in Kirkuk. U verklaarde echter dienaangaande uitdrukkelijk dat u persoonlijk nooit in contact bent gekomen met iemand van IS (CGVS p.12, 19).

Jullie zouden nadien nog acht jaar in een ander dorp (Shwan) in jullie regio hebben verbleven. U haalde een vrees aan gedood te worden omwille van de **arabiseringspolitiek van het Iraakse leger en hashd al shabi**, waarmee jullie sinds 2017 problemen zouden hebben. Ze wilden alle Koerden uit de provincie Kirkuk weg, zo zegt u (CGVS p.12-13, 19, 21-22). U bent er echter geenszins in geslaagd het CGVS te overtuigen van deze vrees in uw hoofde. Zo moet worden vastgesteld dat u zeer vaag bleef omtrent verschillende aspecten van uw relaas. Hoewel zowel u als uw broer beweren meer dan twintig keer te zijn geslagen en meer dan tien keer te zijn gearresteerd, kunnen jullie van geen van de personen die jullie zouden hebben geïdентificeerd de naam geven. U weet tevens niet van waar ze afkomstig waren. U deed zelfs geen enkele moeite om meer over hen te weten te komen. Dat u dermate vaag blijft over feiten die jullie jarenlang zouden zijn overkomen, roept ernstige twijfels op. Nog opmerkelijker is dat u in het geheel geen namen kunt geven van bevelhebbers of verantwoordelijken van het Iraakse leger noch van hashd al shabi in uw regio (CGVS p.13, 16; CGVS [...] p.11, 12-13). U haalt wel de naam "Q.A.S." aan en geeft aan dat deze hashd al shabi bezocht en instructies gaf (CGVS p.16). Uit informatie waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat deze reeds in januari 2020 werd omgebracht. Jullie beweren tevens dat verschillende andere Koerdische landbouwers in jullie regio hetzelfde meemaakten als jullie. Jullie kunnen vreemd genoeg echter slechts van een van hen de naam geven, hetgeen toch zeer vreemd is aangezien jullie elkaar telefonisch op de hoogte brachten als hashd eraan kwam. Dat u in het geheel niet op de hoogte zou zijn van de identiteit van mensen in exact dezelfde situatie en die jullie waarschuwden bij gevaar, is hoogst merkwaardig (CGVS p.16).

Bovendien is ook de situatie zoals u ze schetst, nl. dat u van 2017 tot 2022 vrijwel onophoudelijk werd mishandeld, geïntimideerd en gearresteerd door machtige entiteiten als hashd al shaabi en de Iraakse overheid weinig aannemelijk. Indien zij het werkelijk in die mate op jullie gronden zouden hebben gemunt en jullie (als Koerden) wilden verdrijven uit de regio, zouden zij ongetwijfeld heel wat doortastender te werk zijn gegaan. Daarenboven hebben jullie er totaal geen zicht op hoe het die andere landbouwers ondertussen zou zijn vergaan (CGVS p.17; CGVS [...] p.13). Zelfs in verband met uw eigen oom hebben jullie geen nieuws meer. Jullie onderhielden geen contact meer met hem en jullie hebben ook op geen enkele manier nog naar de andere landbouwers geïnformeerd (CGVS p.7, 17; CGVS [...] p.13). Een dergelijke laconieke houding doet in ernstige mate afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door jullie ingeroepen vrees. U beweert in de media wel gehoord te hebben dat de algemene situatie nu nog erger is geworden. Andere Koerden zouden hard aangepakt en zelfs gedood zijn als ze probeerden terug te keren. U hebt hier echter tevens geen concrete voorbeelden van (CGVS p.18).

Voorts is het zeer frappant dat jullie, ondanks de naar eigen zeggen zware vervolgingsfeiten waarvan jullie over een periode van vijf jaar herhaaldelijk het slachtoffer zouden zijn geworden, toch steeds op **hetzelfde adres** zouden zijn blijven wonen en jullie zelfs tot twee dagen voor jullie vertrek op jullie velden zouden zijn blijven werken (CGVS p.9, 17; CGVS [...] p.7). De problemen zouden volgens jullie verklaringen immers reeds zijn begonnen bij de komst van het Iraakse leger en hashd al shabi in oktober 2017 en jullie vertrokken pas in augustus 2022 (CGVS p.3-4, 14; CGVS [...] p.12). Dit relativeert de ernst en geloofwaardigheid van jullie vrees ten eerste. Bovendien liet u optekenen dat u een paar maanden voor uw vertrek een document diende te ondertekenen waarin u aangaf niet meer naar uw veld te gaan werken. Hoewel dit volgens uw verklaringen toch de druppel was op basis waarvan u besloot het land te verlaten, bleef u verder werken op de velden en dit tot twee dagen voor uw effectieve vertrek (CGVS p.15, p.16). Meer nog, moest de dreiging dermate ernstig geweest zijn dat jullie leven in gevaar was, kan er niet begrepen worden waarom uw oom na uw vertrek op de velden bleef werken en in het dorp bleef wonen (CGVS p.15). U liet voorts optekenen dat de mensen die in dezelfde situatie waren als u ook vertrokken. Sommige probeerden later terug te keren maar werden hard aangepakt of zelfs gedood. U werd gevraagd om dit te concretiseren.

U slaagde hier niet in en kon geen namen noemen, u verwees slechts naar youtube filmpjes om uw bewering mee te staven (CGVS p.16). Uit uw verklaringen blijkt dat u het meeste van uw informatie uit youtube filmpjes van het internet haalde, maar de verklaringen over de door u voorgehouden vervolgingsfeiten zijn veeleer vaag en oppervlakkig (CGVS p.15, p.18).

Van u, die verklaarde gedurende jaren het slachtoffer geweest te zijn van herhaaldelijke arrestaties en mishandelingen, mag een meer gedetailleerde reconstructie van de feiten verwacht worden.

Zowel u als uw andere gezinsleden zouden jullie huis in Shwan hebben verlaten. U weet niet wat in tussentijd uiteindelijk met uw huis en de bewuste gronden gebeurd is. Over het lot van uw oom, die toch in exact dezelfde situatie zat als u, heeft u geen informatie. U wist dat hij een maand na uw vertrek 'er erg aan toe

was', en weer in elkaar geslagen werd, maar meer kon u er niet over vertellen (CGVS p.13). Ook dit mag erg verbazen aangezien u stelt dat uw moeder soms nog terugkeert naar Shwan en jullie per gsm met elkaar in contact staan, waardoor kan aangenomen worden dat u over dit alles toch enige informatie over zou hebben (CGVS p.6-7, CGVS [...] p.5-6; p.14).

Verder, en niet in het minst, zijn er heel wat elementen die er op wijzen dat u **niet de waarheid spreekt over uw verblijfplaatsen de laatste jaren** en dat u mogelijks (tijdelijk) woonachtig bent geweest in Erbil.

Zo moet in dit verband worden opgemerkt dat u over uw woonplaatsen doorheen uw leven sterk afwijkende verklaringen aflegde. Ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken stelt u: "Van geboorte tot 2017 heb ik in Qutan gewoond. Daarna in Shwan" (verklaring DVZ 07/11/2022 p.6). Op het CGVS echter luidt het gans anders dat u, die geboren bent in 2002, op uw tiende naar Shwan ging: "Ik was tien toen we naar Shwan verhuisden" (CGVS p.3-8). Dat u de ene keer aanhaalt in 2017 Qutan te hebben verlaten en dit de andere keer in 2012 situeert, roept zeer ernstige vraagtekens op bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw woonplaatsen de laatste jaren. Dat u dan in uw asielrelaas aanhaalt de regio te hebben verlaten n.a.v. de inval van IS, die plaatsvond in het jaar 2014, klemmt dan bovendien weer met beide momenten.

Verder stelt u nog maar een jaar geleden, in augustus 2022, van uw dorp Shwan richting Zakho te zijn gereisd om vervolgens het land te verlaten. Gevraagd hoe en via welke dorpen of steden u naar Zakho bent gereisd (toch een rit van om en bij de vier uur – zie infomap), slaagt u er niet in om ook maar één dorp of stad op te sommen dat u zou zijn gepasseerd (CGVS p.10, 20-21). Dit is bijzonder merkwaardig.

Verder moet worden vastgesteld dat de situatie die u beschrijft (en waarbij u stelt dat u net als andere Koerden voortdurend werd geïntimideerd teneinde jullie uit de regio te verjagen) niet strookt met de werkelijke situatie in Shwan de voorbije jaren. Uit objectieve informatie blijkt dat vrijwel alle personen ondertussen zijn teruggekeerd naar het dorp, dat als veilig bestempeld wordt. IOM stelt in 2021 dat "Schwan sub-district recorded the lowest possible severity score across all drivers throughout 2020". Met deze drivers verwijst men naar indicatoren die enerzijds het levensonderhoud en basisbehoeften behandelen en anderzijds de sociale cohesie en veiligheid in kaart brengen. Op beide schalen scoort Shwan goed. In een vervolgonderzoek door het IOM dat de periode januari tot maart 2022 beschrijft, werd er geen melding gemaakt van interetnische spanningen, aanvallen van of tussen veiligheidsdiensten, wraakacties of de inbeslagname van privéwoningen (zie informatie in blauwe farde). Dat u niet beter op de hoogte bent van de situatie in deze regio in de recente periode en een situatie schetst die niet overeenkomt met de werkelijkheid, roept niet enkel vragen op bij uw concrete asielmotieven maar tevens bij uw bewering hier recentelijk woonachtig te zijn geweest.

Voorts staat er op uw identiteitskaart vermeld dat u geboren bent in Erbil, hetgeen u zelf ook bevestigde. U voegde er echter onmiddellijk aan toe dat u steeds in Kirkuk hebt gewoond (CGVS p.3). Wanneer werd gevraagd naar de geboorteplaats van uw broers en zus zei u dat iedereen in Kirkuk was geboren. Toen u ermee geconfronteerd werd dat ook op de identiteitskaart van uw broer S. vermeld staat dat hij in Erbil werd geboren, kon u niet anders dan toegeven dat dit ook het geval kon zijn, maar dat u het niet met zekerheid wist (CGVS p.20). U verklaarde verder aanvankelijk dat u nooit in de Koerdische autonome regio bent geweest, maar gaf onmiddellijk erna toch toe als kind wel degelijk naar die regio te zijn geweest. Hoe het komt dat u in Erbil geboren werd, weet u niet te verklaren. Uw ouders gingen onder andere naar daar in verband met administratieve zaken, zo stelt u.

Echter, sinds jullie verhuis naar Shwan zouden jullie er niet meer zijn geweest. Nochtans werd uw vader in een ziekenhuis in Erbil behandeld tot hij in 2016 overleed, dus na jullie verhuis naar Shwan. U beweert dat uw vader toen enkel over en weer ging naar het ziekenhuis voor zijn chemotherapie (CGVS p.5-6). Zelf zou u er niet veel zijn geweest (CGVS p.19). In de overlijdensakte van uw vader wordt bovendien vreemd genoeg als gewoonlyke verblijfplaats "Rojalat" vermeld. Wanneer u gevraagd wordt naar "Rojalat" zegt u dit niet te kennen. Als u erop wordt gewezen dat dit als permanente verblijfplaats vermeld staat op uw vaders overlijdensakte, beweert u plots dat dit de naam is van het ziekenhuis in Erbil waar hij overleden is.

U hebt er geen idee van waarom dit als permanente verblijfplaats vermeld staat, terwijl u beweerde dat uw vader telkens over en weer ging voor zijn chemotherapie en dus niet permanent in Erbil verbleef (CGVS p.20).

Uw zus verbleef na haar huwelijk volgens uw broer in Erbil. Hij verklaart echter niet te weten waar ze ondertussen verblijft (CGVS 2225436 p.6). Zelf geeft u aanvankelijk aan dat u niet weet "waar ze precies woont in Hawlir" om u onmiddellijk te 'corrigeren' en te zeggen: "Of ze naar Hawlir is gegaan of naar een andere plaats, ik weet het niet" (CGVS p.7). Ook dit roept de nodige vraagtekens op. Nochtans hadden jullie

bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) beiden onomwonden verklaard dat uw zus in Erbil verblijft. Dat jullie dit nu plots in twijfel trekken, is zeer opmerkelijk.

Dit alles roept ernstige vraagtekens op bij jullie beweringen omtrent jullie verblijfplaatsen de laatste jaren.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat u en uw broer verschillende **Europese landen** waaronder Italië zijn doorgereisd zonder daar de procedure van internationale bescherming te hebben doorlopen (CGVS p.20; CGVS [...]). Dat jullie dit hebben nagelaten ondermijnt bijkomend de ernst en de geloofwaardigheid van de door jullie aangehaalde problemen aangezien verwacht kan worden dat een verzoek gedaan wordt in het eerste veilige land waar men binnenkomt. Dit doet dan ook vermoeden dat er eerder opportunistische redenen en/of socioeconomische motieven aan de basis van jullie verzoek liggen.

Uit dit alles blijkt dat u over tal van zaken die betrekking hebben op uw nood aan bescherming geenszins duidelijkheid verschaft. U maakt bijgevolg een nood aan bescherming niet aannemelijk.

De door u voorgelegde **documenten** kunnen geen ander licht werpen op voorgaande. Er dient een zeker voorbehoud te worden gemaakt bij het voorleggen van Iraakse stukken, aangezien ze - zoals blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier, blauwe map) - zeer gemakkelijk via corruptie, zowel in Irak als daarbuiten, kunnen verkregen worden. Uw identiteitskaart (d.d. 20/12/16) vormt een indicatie met betrekking tot uw identiteit en het feit dat u in Hawlir/Erbil geboren werd, elementen die hier niet ter discussie staan. Ook uit de identiteitskaart van uw broer S. kan worden afgeleid dat hij in Erbil geboren werd, hetgeen niet betwist wordt. De woonstkaart op naam van uw moeder (en de vertaling ervan), haar voedselrantsoenkaart (en de vertaling ervan) en de identiteitskaart van uw moeder, vormen een indicatie met betrekking tot het feit dat jullie minstens gedurende een bepaalde periode in de door u vermelde regio in Kirkuk hebben verbleven. De Youtubelinks van video's in verband met de arabisering van de regio hebben geen betrekking op hetgeen u beweert persoonlijk te hebben meegemaakt. Het gaat om algemene nieuwsberichten. Jullie leggen geen documenten neer waaruit blijkt dat u of uw broer persoonlijk werden gevisieerd. U en uw broer zijn in Irak tevens niet naar een dokter of ziekenhuis geweest nadat jullie verwondingen opliepen bij jullie aanvaringen met het Iraakse leger en hashd al shabi. Uit de door u neergelegde foto's van deze verwondingen kan niet worden afgeleid waar, wanneer en in welke omstandigheden deze werden opgelopen (CGVS p.10). Ze vormen dus allerminst een sluitend bewijs voor de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Ook de littekenattesten van u en uw broer die hier achteraf in België werden opgesteld volstaan niet om de door u aangehaalde problemen te staven; dergelijke attesten vormen immers geenszins een sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de vastgestelde letsels werden opgelopen. Een arts doet immers vaststellingen betreffende de fysieke gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de opgelopen letsels. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de letsels werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de gezegden van de patiënt. Bovendien kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van een geloofwaardig en coherent relaas, wat in casu niet het geval is.

Tot slot dient nog te worden gewezen op het feit dat de verbeteringen die werden aangebracht na het lezen van de notities van het persoonlijk onderhoud, geen invloed hebben op bovenstaande appreciatie.

Uw broer krijgt tevens een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus toegekend."

Wat de veiligheidssituatie in de regio Kirkuk alsook in de regio Erbil (supra) betreft, moet het volgende worden opgemerkt.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq** van mei 2019 (beschikbaar op [https:// www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html](https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html) of <https://www.refworld.org>), en de **EUAA Country Guidance Note: Iraq** van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023**, beschikbaar op https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf; en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds 2013 grotendeels werd bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Sinds het verlies van het laatste grondgebied in Irak voert ISIS een low-level-guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten het Iraakse leger, de politie, de Popular Mobilization Forces (PMF), en lokale gezagsdragers.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld door de restanten van de Islamitische Staat in 2022 en begin 2023 op een vergelijkbaar pijl bleef met het jaar daarvoor. Ook in 2022 en begin 2023 is ISIS een ruraal fenomeen en houdt het zich schuil in ontoegankelijke gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het aanvallen uitvoert. Het lagere niveau van geweld toe te schrijven aan ISIS is over het hele land duidelijk voelbaar. Grootschalige aanvallen zijn uitzonderlijk geworden. Zelfmoordaanslagen zijn zo goed als verdwenen, alsook aanslagen met een hoog aantal burgerslachtoffers. De impact van de terroristische organisatie op de veiligheidssituatie liep in vergelijking met de vorige verslagperiode verder terug.

De sjiitische milities van de PMF⁷ hebben in 2020-2021 hun greep op het voormalige ISIS-territorium in Centraal-Irak verder versterkt. Ook in 2022 wisten de PMF verder aan invloed te winnen, en drongen zij verder door in hoge posities binnen de regering.

De parlementaire verkiezingen van oktober 2021 zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De daaropvolgende regeringsvorming heeft tot grote spanningen geleid tussen de sjiitische politieke partijen onderling. De politieke strijd die daarop volgde onttaarde in augustus 2022 in een openlijke confrontatie tussen de Sadristen en hun tegenstanders van het meer pro-Iraanse Coordination Framework. Het geweld bleef in Bagdad beperkt tot de Internationale Zone. In Zuid-Irak werden vooral de kantoren van pro-Iraanse milities aangevallen door Sadristische militanten. In Basra kwam het tot schietpartijen in het centrum van de stad. Buiten de door sjieten gedomineerde delen van het land is het niet tot rellen of gevechten gekomen. In Noord-Irak en in de rest van Centraal-Irak bleef het rustig. Door bemiddeling uit verschillende hoeken kon een grootschalige confrontatie vermeden worden en trokken de Sadristen zich terug. De slachtoffers die bij deze opstoot van het geweld te betreuren vielen, vielen hoofdzakelijk onder de betogers, zijnde leden van de

Sadristische Vredesbrigades, onder de pro-Iraanse PMF die tegen de betogers vochten, en onder de veiligheidsdiensten. Op 13 oktober 2022 werd Abdul Latif Rashid van de Koerdische partij Patriottische Unie van Koerdistan (PUK) verkozen tot nieuwe president van Irak. Het Iraakse parlement heeft op 27 oktober 2022 de nieuwe regering onder leiding van Mohammed Shya al-Sudani van de Dawa partij verkozen waarmee de politieke patstelling, die een volledig jaar had geduurd, kon worden doorbroken.

De VS en Iran hebben verder beiden een militaire aanwezigheid in het land. Zowel in 2020 als 2021 kwam het tot vijandelijkheden tussen de VS enerzijds en pro-Iraanse milities anderzijds. Dit heeft tot een hele reeks aanslagen op militaire en andere instellingen van de VS in Irak geleid. De terugtrekking van de Amerikaanse grondtroepen was tegen eind 2021 afgerond, maar dit betekent niet het volledige einde van de Amerikaanse aanwezigheid. Er blijft nog altijd een beperkte capaciteit voorhanden die soms het doelwit van aanvallen wordt.

Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak én de vaststellingen van het CGVS betreffende de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw verblijfplaatsen de laatste jaren, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Kirkuk (districten Kirkuk, Dibis, Hawija, Daquq) te worden beoordeeld, alsook deze in de regio Erbil.

De etnisch-religieus diverse provincie Kirkuk is van groot strategisch en economisch belang vanwege de aanwezige olievoorraden in de regio. De algemene situatie in de provincie wordt in grote mate bepaald door de verhoudingen tussen de Iraakse centrale overheid en de Koerdische overheid, die op haar beurt langs de partijgrenzen van de Patriotic Union of Kurdistan (PUK) en de Kurdish Democratic Party (KDP) heen intern verdeeld is door een politiek geschil over de provincie. De provinciehoofdstad Kirkuk en de regio's die grenzen aan de Koerdische Autonome Regio (KAR) behoren tot de zogenoemde betwiste gebieden. Hoewel de Iraakse overheid sinds oktober 2017, als reactie op het Koerdische onafhankelijkheidsreferendum, de controle claimt over het volledige territorium van de provincie is de situatie op het terrein complexer. De Iraqi Security Forces (ISF), Koerdische veiligheidsdiensten, de PMF en hieraan gelieerde lokale milities zijn allen aanwezig in de provincie. De versnippering van de veiligheidsactoren, een gebrekkige samenwerking en een onduidelijke taakverdeling hebben een negatieve impact op de stabiliteit in de regio. Verschillende etnisch-religieuze groepen ondervinden discriminatie en in enkele gevallen geweld door de overheidstroepen. Sommige veiligheidsactoren profiteren van deze situatie en ontwikkelen criminele activiteiten zoals oliesmokkel en afpersing.

De etnische spanningen tussen Koerden en Arabieren lopen verder op omwille van de Arabiseringspolitiek die volgens de Koerden in de betwiste gebieden wordt gevoerd. De Turkmenen van hun kant vrezen om in het conflict tussen de Koerden en Arabieren gemarginaliseerd te raken.

ISIS blijft aanwezig in de provincie en heeft als gevolg van de gebrekkige coördinatie tussen de aanwezige veiligheidsactoren een zekere mate van handelingsvrijheid in rurale, afgelegen gebieden. ISIS streeft niet naar territoriale controle in Kirkuk, maar wil het staatsgezag ondermijnen door middel van guerrillatactieken, waaronder aanslagen met improvised explosive devices (IED's), moordaanslagen op vooraanstaande leden van de gemeenschap, ontvoeringen en afpersing van de plaatselijke bevolking.

Ook viseert ISIS vermeende collaborateurs met de Iraakse autoriteiten, stammenleiders en mukhtars. Andere vormen van geweld door ISIS waaraan de plattlandsbevolking kan worden blootgesteld, zijn afpersing, aanvallen op dorpen, overvallen en het in brand steken van velden. De acties van ISIS leidden in het verleden tot de evacuatie van verscheidene dorpen op het platteland. Als antwoord op de asymmetrische aanvallen van ISIS zet het Iraakse leger anti-terreuroperaties op. Ook luchtbombardementen door de internationale coalitie en de Iraakse luchtmacht vinden plaats. Tevens werd er in mei 2021 een gezamenlijk commandocentrum van de ISF en de peshmerga opgezet, bedoeld om samen in de betwiste gebieden op te treden tegen ISIS.

In de hele provincie Kirkuk vinden veiligheidsincidenten plaats. In de periode van januari 2022 tot februari 2023 lag het totaal aantal veiligheidsincidenten, alsook het aantal burgerslachtoffers dat hierbij viel, op een relatief laag niveau. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat het gros van de dodelijke slachtoffers die bij deze veiligheidsincidenten vallen, tot de strijdende partijen behoort en dat het aandeel burgerslachtoffers beperkt is.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 nog 1.168.619 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden reeds terug naar hun regio van oorsprong. De totale terugkeerratio van IDP's uit de

provincie Kirkuk bedroeg in december 2022 82%, wat overeenkomt met ongeveer 355.000 personen. Ongeveer 75.442 inwoners uit de provincie Kirkuk zijn nog steeds ontheemd. Naast stabiele relocatie zijn de redenen waarom IDP's niet naar hun regio van herkomst terugkeerden divers. Naast stabiele relocatie zijn de redenen waarom IDP's niet naar hun regio van herkomst terugkeerden divers. Gebrek aan werkgelegenheid, basisvoorzieningen en woongelegenheden; een onzekere veiligheidssituatie in de regio van herkomst of een gewijzigde etnisch-religieuze bevolkingssamenstelling worden onder meer aangehaald als een reden om niet terug te keren. De aanwezigheid van lokale milities kan een belemmering vormen voor de terugkeer van IDP's.

Wat betreft de veiligheidssituatie in Erbil, moet het volgende worden opgemerkt. De noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja – van deze laatste is de administratieve status als provincie in de praktijk niet eenduidig – vormen samen de Koerdische Autonome Regio (KAR) en staan formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG).

Op 25 september 2017 hield de KRG een onafhankelijkheidsreferendum waarbij de absolute meerderheid van de kiezers zich voor de Koerdische onafhankelijkheid uitsprak. Het referendum zorgde voor een conflict tussen de Iraakse centrale overheid en de KRG, waarbij de Iraakse centrale overheid het referendum ongrondwettelijk verklaarde en de Koerdische gebieden tijdelijk isoleerde van de buitenwereld. Tegelijk werden de aanwezige Koerdische troepen door het Iraakse leger en de PMF verdreven uit Kirkuk en grote delen van de zogenaamde betwiste gebieden, waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. De KAR belandde als gevolg van het referendum in een politieke en diepe economische crisis. In maart 2021 slaagden de Iraakse en Koerdische regering er na lange onderhandelingen in tot een begrotingsakkoord te komen dat onder meer de verdeling van de olie-inkomsten bepaalt.

De voorbije jaren waren er in de KAR herhaaldelijk protesten over de tekortschietende basisvoorzieningen, de laattijdige uitbetalingen van de lonen van het overheidspersoneel en de corruptie. Hoewel de protesten doorgaans vreedzaam verlopen, ontstonden er soms rellen en traden de veiligheidsdiensten hardhandig op tegen de betogers.

Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het aantal burgerslachtoffers bleef bovendien zeer beperkt.

Bases van de Amerikaanse strijdkrachten in de KAR werden de afgelopen jaren verschillende keren het doelwit van raket- en droneaanvallen die worden toegeschreven aan sjiitische milities omwille van de spanningen tussen de Verenigde Staten en Iran. Na de bijna volledige militaire afbouw van de VS en de internationale coalitie in Irak bleven pro-Iraanse milities aanslagen plegen op transporten voor westerse bedrijven en overheden. Op 13 maart 2022 vuurden de Iraanse Revolutionaire Wacht een twaalfal ballistische raketten af op Erbil waarbij het Amerikaans consulaat werd geraakt. Doorgaans vallen er geen slachtoffers bij deze aanvallen.

Sinds een aantal jaar voert Iran, in zijn strijd tegen Iraans-Koerdische rebellen - waaronder de KDPI Kurdistan Democratic Party of Iran (KDPI) en PJAK Kurdistan Free Life Party (PJAK), opnieuw sporadisch aanvallen uit op doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. De artillerieaanvallen leiden tot ontheemding binnen de getroffen regio's. In 2022 werden de aanvallen verder gezet en eisten ze eveneens een aantal burgerslachtoffers. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR.

Crimineel geweld, zoals ontvoeringen, moorden en overvallen, komen frequent voor in de KAR.

De voornaamste inbreuk op de veiligheid van burgers in de KAR vormen de Turkse (lucht-)aanvallen op doelen van de Koerdische Arbeiderspartij (PKK). De Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op doelwitten van de in het bergachtig en dunbevolkt noordelijk grensgebied met Turkije. Het gebeurt echter dat hierbij ook naburige Koerdische dorpen getroffen worden. De Turkse luchtmacht voerde talrijke aanvallen uit op stellingen van de PKK en ook op de grond kwam het tot gevechten tussen de Koerdische guerrilla en de Turkse landmacht. De Turkse strijdkrachten hebben militaire bases gebouwd op bergtoppen en – ketens en een netwerk van wegen aangelegd om de bases en Turks grondgebied met elkaar te verbinden en de controle over de bezette gebieden te versterken. Omwille van de militaire operaties van het Turkse leger zoeken PKK-militanten hun toevlucht verder zuidwaarts in de KAR. De KRG stelde toegangsbeperkingen in naar, en richtte bijkomende controleposten op in bepaalde regio's

om de bewegingsvrijheid van de PKK te beknotten. Hier kan de lokale bevolking eveneens hinder van ondervinden. De Turkse grondoffensieven en luchtaanvallen hebben daarnaast geleid tot de ontheemding van een deel van de lokale bevolking.

In de KAR vonden in de periode van januari 2022 tot februari 2023 een aanzienlijk aantal veiligheidsincidenten plaats, voor het overgrote deel in het kader van het Turkse offensief in het noordelijk grensgebied. De strijdende partijen rapporteerden tevens aanzienlijk aantallen slachtoffers onder hun tegenstanders. Het aantal incidenten waarbij burgerslachtoffers vielen, alsook het aantal burgers dat hierbij omkwam, was evenwel relatief laag.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 1.168.619 ontheemden (IDP's). IOM meldt dat 4.9 miljoen van de Iraakse burgers die sinds januari 2014 ontheemd raakten inmiddels naar hun regio van oorsprong terugkeerden. De drie provincies van de KAR tellen samen meer dan 600.000 IDP's en staan in de top vier van de provincies die het hoogste aantal IDP's opvangen. IDP's afkomstig uit de provincies Erbil en Dohuk zijn grotendeels teruggekeerd naar hun regio van herkomst. Er werden geen IDP's geregistreerd afkomstig uit de provincie Suleimaniyah.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de KAR niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het **EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport immers ook over luchthavens beschikt in Erbil en Suleimaniyah, dewelke onder de controle van de autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Naast binnenlandse vluchten vanuit Bagdad zijn er ook commerciële, internationale lijnverbindingen naar deze twee luchthavens in de KAR.

In de EUAA Guidance Note wordt aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie in Irak, en meer specifiek in de provincie Kirkuk, sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in juni 2022 zodanig is gewijzigd is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd.

Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in de provincie Kirkuk nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een Irakese verzoeker afkomstig uit de provincie Kirkuk omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in de provincie Kirkuk actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Wat Erbil betreft, kan gesteld worden dat de Commissaris-generaal over een zekere appreciatiemarge beschikt en gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie is gekomen dat de situatie in de provincie Erbil thans niet van die aard is dat burgers er, louter door hun aanwezigheid, een reëel risico lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Kirkuk of Erbil in uw hoofd dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. De bestreden beslissing inzake tweede verzoeker (H.A.A.M., hierna: A.):

“A. Feitenrelaas

Je verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en een soenniet van Koerdische origine te zijn. Je verklaart geboren te zijn op [...] april 2007 te Kirkuk en bent dus minderjarig. Je verklaart eerst in Qutan (Kirkuk) te hebben verbleven, maar omwille van de komst van Islamitische Staat (IS) verhuisde je op jonge leeftijd met je gezin naar Shwan (Kirkuk). In 2016 overleed je vader aan kanker in een ziekenhuis in Erbil. Je ging naar school tot de zesde klas en hielp je oom bij wie jullie inwoonden bij de verzorging van de schapen. Op 16 oktober 2017 kwamen het Iraakse leger en de sjiiitische militie ‘hashd al shabi’ je regio binnen. Ze begonnen een arabiseringspolitiek en probeerden alle Koerden uit de regio weg te jagen. Zo werden ook jij, je broer M.A.M.H. (CG [...]; O.V. [...]) en oom tientallen keren gearresteerd, beledigd en geslagen toen jullie op jullie grond aan het werken waren. Er werd tevens mee gedreigd jullie vrouwelijke familieleden aan te randen als jullie nog langer in het dorp zouden blijven en jullie gronden zouden blijven bewerken. Dit was voor jullie de druppel. In augustus 2022 ben je samen met je broer M. uit Irak vertrokken. Je moeder en jongere broer vestigden zich toen elders in Kirkuk. Jij en je broer raakten elkaar onderweg kwijt. Jij kwam aan in België op 7 september 2022 en je verzoek om internationale bescherming werd hier geregistreerd op 9 september 2022. Je broer kwam in België aan rond 11 september 2022. Zijn verzoek om internationale bescherming werd hier geregistreerd op 14 september 2022. Je vreest bij terugkeer naar je regio van herkomst gedood te worden omwille van de arabiseringspolitiek van het Iraakse leger en hashd al shabi. Bovendien voert IS ’s nachts nog steeds activiteiten uit in de regio.

Ter staving van je relaas leg je jouw originele identiteitskaart (d.d. 20/12/’16) voor.

Tevens leg je kopieën voor van volgende documenten: de woonstkaart op naam van je moeder (en de vertaling ervan), haar voedselrantsoenkaart (en de vertaling ervan), de identiteitskaarten van je moeder en jongste broer (en de vertalingen ervan), de overlijdensakte van uw vader (en de vertaling ervan), documenten van je school en een attest van je creatief therapeut. Na je persoonlijk onderhoud werden nog littekensattesten op naam van je broer en jou bezorgd.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van je voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Met betrekking tot je verklaringen omtrent de aanleiding van jouw vertrek uit Irak dient te worden vastgesteld dat je niet aannemelijk hebt gemaakt dat dit vertrek zou zijn ingegeven door een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Je haalt dezelfde vluchtaanleiding aan als je broer M.A.M.H. (CG [...]; O.V. [...]). Je verwijst net als hem zowel naar het feit dat je je oorspronkelijke dorp diende te verlaten na de inval van Islamitische Staat (CGVS p.5) als naar je vrees voor het Iraakse leger en hashd al shabi omwille van hun arabiseringspolitiek (CGVS p.10-11). In hoofde van je broer werd een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming genomen daar diende te worden geconcludeerd dat hij er niet in was geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken.

De beslissing van je broer luidt als volgt:

"U verklaarde Irak te hebben verlaten enerzijds omwille van de opkomst van IS, anderzijds omdat het Iraakse leger en de sjiiitische militie hashd al shabi uw regio binnenvielen en wilden arabiseren.

U bent er niet in geslaagd het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Zo moet allereerst worden opgemerkt dat u volgens uw verklaringen uw oorspronkelijke woonplaats op uw tiende verliet omwille van de **opkomst van Islamitische Staat (IS)** in uw regio (CGVS p.3). Wat betreft het gegeven dat IS toen oprukte en verschillende dorpen in uw regio innam als gevolg waarvan de bevolking de regio ontvluchtte, moet vooreerst worden opgemerkt dat deze gebeurtenissen dateren van medio 2014 – negen jaar geleden - en thans **niet meer actueel** zijn. Bovendien werd de Kirkuk-regio, waartoe ook uw dorp behoort, na een grootschalig offensief bevrijd en werd IS er territoriaal verslagen (zie de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023**, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_Veiligheidssituatie_20230426.pdf). De Commissaris-generaal dient zich bij het nemen van zijn beslissing te steunen op de actuele situatie, i.c. de situatie zoals deze zich voordoet op het moment dat de beslissing wordt genomen, bij het beoordelen van de eventuele nood aan bescherming.

Dat u uw dorp in 2014 zou hebben verlaten omwille van de inval van IS en dat het ondertussen volledig verlaten werd, kan dan ook niet worden weerhouden om anno 2023 te besluiten tot het bestaan van een persoonsgerichte vrees voor vervolging (CGVS p.4). U beweert weliswaar dat IS 's nachts nog activiteiten bleef uitvoeren in de regio waar u nadien verbleef in Kirkuk. U verklaarde echter dienaangaande uitdrukkelijk dat u persoonlijk nooit in contact bent gekomen met iemand van IS (CGVS p.12, 19).

Jullie zouden nadien nog acht jaar in een ander dorp (Shwan) in jullie regio hebben verbleven. U haalde een vrees aan gedood te worden omwille van de **arabiseringspolitiek van het Iraakse leger en hashd al shabi**, waarmee jullie sinds 2017 problemen zouden hebben. Ze wilden alle Koerden uit de provincie Kirkuk weg, zo zegt u (CGVS p.12-13, 19, 21-22). U bent er echter geenszins in geslaagd het CGVS te overtuigen van deze vrees in uw hoofde. Zo moet worden vastgesteld dat u zeer vaag bleef omtrent verschillende aspecten van uw relaas. Hoewel zowel u als uw broer beweren meer dan twintig keer te zijn geslagen en meer dan tien keer te zijn gearresteerd, kunnen jullie van geen van de personen die jullie zouden hebben geïdendeerd de naam geven. U weet tevens niet van waar ze afkomstig waren. U deed zelfs geen enkele moeite om meer over hen te weten te komen. Dat u dermate vaag blijft over feiten die jullie jarenlang zouden zijn overkomen, roept ernstige twijfels op. Nog opmerkelijker is dat u in het geheel geen namen kunt geven van bevelhebbers of verantwoordelijken van het Iraakse leger noch van hashd al shabi in uw regio (CGVS p.13, 16; CGVS [...] p.11, 12-13). U haalt wel de naam "Q.A.S." aan en geeft aan dat deze hashd al shabi bezocht en instructies gaf (CGVS p.16). Uit informatie waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat deze reeds in januari 2020 werd omgebracht. Jullie beweren tevens dat verschillende andere Koerdische landbouwers in jullie regio hetzelfde meemaakten als jullie. Jullie kunnen vreemd genoeg echter slechts van een van hen de naam geven, hetgeen toch zeer vreemd is aangezien jullie elkaar telefonisch op de hoogte brachten als hashd eraan kwam. Dat u in het geheel niet op de hoogte zou zijn van de identiteit van mensen in exact dezelfde situatie en die jullie waarschuwden bij gevaar, is hoogst merkwaardig (CGVS p.16).

Bovendien is ook de situatie zoals u ze schetst, nl. dat u van 2017 tot 2022 vrijwel onophoudelijk werd mishandeld, geïntimideerd en gearresteerd door machtige entiteiten als hashd al shaabi en de Iraakse overheid weinig aannemelijk. Indien zij het werkelijk in die mate op jullie gronden zouden hebben gemunt en

jullie (als Koerden) wilden verdrijven uit de regio, zouden zij ongetwijfeld heel wat doortastender te werk zijn gegaan. Daarenboven hebben jullie er totaal geen zicht op hoe het die andere landbouwers ondertussen zou zijn vergaan (CGVS p.17; CGVS [...] p.13). Zelfs in verband met uw eigen oom hebben jullie geen nieuws meer. Jullie onderhielden geen contact meer met hem en jullie hebben ook op geen enkele manier nog naar de andere landbouwers geïnformeerd (CGVS p.7, 17; CGVS [...] p.13). Een dergelijke laconieke houding doet in ernstige mate afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door jullie ingeroepen vrees. U beweert in de media wel gehoord te hebben dat de algemene situatie nu nog erger is geworden. Andere Koerden zouden hard aangepakt en zelfs gedood zijn als ze probeerden terug te keren. U hebt hier echter tevens geen concrete voorbeelden van (CGVS p.18).

Voorts is het zeer frappant dat jullie, ondanks de naar eigen zeggen zware vervolgingsfeiten waarvan jullie over een periode van vijf jaar herhaaldelijk het slachtoffer zouden zijn geworden, toch steeds op **hetzelfde adres** zouden zijn blijven wonen en jullie zelfs tot twee dagen voor jullie vertrek op jullie velden zouden zijn blijven werken (CGVS p.9, 17; CGVS [...] p.7). De problemen zouden volgens jullie verklaringen immers reeds zijn begonnen bij de komst van het Iraakse leger en hashd al shabi in oktober 2017 en jullie vertrokken pas in augustus 2022 (CGVS p.3-4, 14; CGVS [...] p.12). Dit relativeert de ernst en geloofwaardigheid van jullie vrees ten zeerste. Bovendien liet u optekenen dat u een paar maanden voor uw vertrek een document diende te ondertekenen waarin u aangaf niet meer naar uw veld te gaan werken. Hoewel dit volgens uw verklaringen toch de druppel was op basis waarvan u besloot het land te verlaten, bleef u verder werken op de velden en dit tot twee dagen voor uw effectieve vertrek (CGVS p.15, p.16). Meer nog, moest de dreiging dermate ernstig geweest zijn dat jullie leven in gevaar was, kan er niet begrepen worden waarom uw oom na uw vertrek op de velden bleef werken en in het dorp bleef wonen (CGVS p.15). U liet voorts optekenen dat de mensen die in dezelfde situatie waren als u ook vertrokken. Sommige probeerden later terug te keren maar werden hard aangepakt of zelfs gedood. U werd gevraagd om dit te concretiseren. U slaagde hier niet in en kon geen namen noemen, u verwees slechts naar youtube filmpjes om uw bewering mee te staven (CGVS p.16). Uit uw verklaringen blijkt dat u het meeste van uw informatie uit youtube filmpjes van het internet haalde, maar de verklaringen over de door u voorgehouden vervolgingsfeiten zijn veeleer vaag en oppervlakkig (CGVS p.15, p.18).

Van u, die verklaarde gedurende jaren het slachtoffer geweest te zijn van herhaaldelijke arrestaties en mishandelingen, mag een meer gedetailleerde reconstructie van de feiten verwacht worden.

Zowel u als uw andere gezinsleden zouden jullie huis in Shwan hebben verlaten. U weet niet wat in tussentijd uiteindelijk met uw huis en de bewuste gronden gebeurd is. Over het lot van uw oom, die toch in exact dezelfde situatie zat als u, heeft u geen informatie. U wist dat hij een maand na uw vertrek 'er erg aan toe was', en weer in elkaar geslagen werd, maar meer kon u er niet over vertellen (CGVS p.13). Ook dit mag erg verbazen aangezien u stelt dat uw moeder soms nog terugkeert naar Shwan en jullie per gsm met elkaar in contact staan, waardoor kan aangenomen worden dat u over dit alles toch enige informatie over zou hebben (CGVS p.6-7, CGVS [...] p.5-6; p.14).

Verder, en niet in het minst, zijn er heel wat elementen die er op wijzen dat u **niet de waarheid spreekt over uw verblijfplaatsen de laatste jaren** en dat u mogelijks (tijdelijk) woonachtig bent geweest in Erbil.

Zo moet in dit verband worden opgemerkt dat u over uw woonplaatsen doorheen uw leven sterk afwijkende verklaringen aflegde. Ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken stelt u: "Van geboorte tot 2017 heb ik in Qutan gewoond. Daarna in Shwan" (verklaring DVZ 07/11/2022 p.6). Op het CGVS echter luidt het gans anders dat u, die geboren bent in 2002, op uw tiende naar Shwan ging: "Ik was tien toen we naar Shwan verhuisden" (CGVS p.3-8). Dat u de ene keer aanhaalt in 2017 Qutan te hebben verlaten en dit de andere keer in 2012 situeert, roept zeer ernstige vraagtekens op bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw woonplaatsen de laatste jaren. Dat u dan in uw asielrelaas aanhaalt de regio te hebben verlaten n.a.v. de inval van IS, die plaatsvond in het jaar 2014, klemmt dan bovendien weer met beide momenten.

Verder stelt u nog maar een jaar geleden, in augustus 2022, van uw dorp Shwan richting Zakho te zijn gereisd om vervolgens het land te verlaten. Gevraagd hoe en via welke dorpen of steden u naar Zakho bent gereisd (toch een rit van om en bij de vier uur – zie infomap), slaagt u er niet in om ook maar één dorp of stad op te sommen dat u zou zijn gepasseerd (CGVS p.10, 20-21). Dit is bijzonder merkwaardig.

Verder moet worden vastgesteld dat de situatie die u beschrijft (en waarbij u stelt dat u net als andere Koerden voortdurend werd geïntimideerd teneinde jullie uit de regio te verjagen) niet strookt met de werkelijke situatie in Shwan de voorbije jaren. Uit objectieve informatie blijkt dat vrijwel alle personen ondertussen zijn teruggekeerd naar het dorp, dat als veilig bestempeld wordt. IOM stelt in 2021 dat "Schwan sub-district recorded the lowest possible severity score across all drivers throughout 2020". Met deze drivers

verwijst men naar indicatoren die enerzijds het levensonderhoud en basisbehoeften behandelen en anderzijds de sociale cohesie en veiligheid in kaart brengen. Op beide schalen scoort Shwan goed. In een vervolgonderzoek door het IOM dat de periode januari tot maart 2022 beschrijft, werd er geen melding gemaakt van interetnische spanningen, aanvallen van of tussen veiligheidsdiensten, wraakacties of de inbeslagname van privéwoningen (zie informatie in blauwe farde). Dat u niet beter op de hoogte bent van de situatie in deze regio in de recente periode en een situatie schetst die niet overeenkomt met de werkelijkheid, roept niet enkel vragen op bij uw concrete asielmotieven maar tevens bij uw bewering hier recentelijk woonachtig te zijn geweest.

Voorts staat er op uw identiteitskaart vermeld dat u geboren bent in Erbil, hetgeen u zelf ook bevestigde. U voegde er echter onmiddellijk aan toe dat u steeds in Kirkuk hebt gewoond (CGVS p.3). Wanneer werd gevraagd naar de geboorteplaats van uw broers en zus zei u dat iedereen in Kirkuk was geboren. Toen u ermee geconfronteerd werd dat ook op de identiteitskaart van uw broer S. vermeld staat dat hij in Erbil werd geboren, kon u niet anders dan toegeven dat dit ook het geval kon zijn, maar dat u het niet met zekerheid wist (CGVS p.20). U verklaarde verder aanvankelijk dat u nooit in de Koerdische autonome regio bent geweest, maar gaf onmiddellijk erna toch toe als kind wel degelijk naar die regio te zijn geweest. Hoe het komt dat u in Erbil geboren werd, weet u niet te verklaren. Uw ouders gingen onder andere naar daar in verband met administratieve zaken, zo stelt u. Echter, sinds jullie verhuis naar Shwan zouden jullie er niet meer zijn geweest. Nochtans werd uw vader in een ziekenhuis in Erbil behandeld tot hij in 2016 overleed, dus na jullie verhuis naar Shwan. U beweert dat uw vader toen enkel over en weer ging naar het ziekenhuis voor zijn chemotherapie (CGVS p.5-6). Zelf zou u er niet veel zijn geweest (CGVS

p.19). In de overlijdensakte van uw vader wordt bovendien vreemd genoeg als gewoonlijke verblijfplaats "Rojalat" vermeld. Wanneer u gevraagd wordt naar "Rojalat" zegt u dit niet te kennen.

Als u erop wordt gewezen dat dit als permanente verblijfplaats vermeld staat op uw vaders overlijdensakte, beweert u plots dat dit de naam is van het ziekenhuis in Erbil waar hij overleden is. U hebt er geen idee van waarom dit als permanente verblijfplaats vermeld staat, terwijl u beweerde dat uw vader telkens over en weer ging voor zijn chemotherapie en dus niet permanent in Erbil verbleef (CGVS p.20).

Uw zus verbleef na haar huwelijk volgens uw broer in Erbil. Hij verklaart echter niet te weten waar ze ondertussen verblijft (CGVS 2225436 p.6). Zelf geeft u aanvankelijk aan dat u niet weet "waar ze precies woont in Hawlir" om u onmiddellijk te 'corrigeren' en te zeggen: "Of ze naar Hawlir is gegaan of naar een andere plaats, ik weet het niet" (CGVS p.7). Ook dit roept de nodige vraagtekens op. Nochtans hadden jullie bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) beiden onomwonden verklaard dat uw zus in Erbil verblijft. Dat jullie dit nu plots in twijfel trekken, is zeer opmerkelijk.

Dit alles roept ernstige vraagtekens op bij jullie beweringen omtrent jullie verblijfplaatsen de laatste jaren.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat u en uw broer verschillende **Europese landen** waaronder Italië zijn doorgereisd zonder daar de procedure van internationale bescherming te hebben doorlopen (CGVS p.20; CGVS [...]). Dat jullie dit hebben nagelaten ondermijnt bijkomend de ernst en de geloofwaardigheid van de door jullie aangehaalde problemen aangezien verwacht kan worden dat een verzoek gedaan wordt in het eerste veilige land waar men binnenkomt. Dit doet dan ook vermoeden dat er eerder opportunistische redenen en/of socioeconomische motieven aan de basis van jullie verzoek liggen.

Uit dit alles blijkt dat u over tal van zaken die betrekking hebben op uw nood aan bescherming geenszins duidelijkheid verschaft. U maakt bijgevolg een nood aan bescherming niet aannemelijk.

De door u voorgelegde **documenten** kunnen geen ander licht werpen op voorgaande. Er dient een zeker voorbehoud te worden gemaakt bij het voorleggen van Iraakse stukken, aangezien ze - zoals blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier, blauwe map) - zeer gemakkelijk via corruptie, zowel in Irak als daarbuiten, kunnen verkregen worden. Uw identiteitskaart (d.d. 20/12/16) vormt een indicatie met betrekking tot uw identiteit en het feit dat u in Hawlir/Erbil geboren werd, elementen die hier niet ter discussie staan. Ook uit de identiteitskaart van uw broer S. kan worden afgeleid dat hij in Erbil geboren werd, hetgeen niet betwist wordt. De woonstkaart op naam van uw moeder (en de vertaling ervan), haar voedselrantsoenkaart (en de vertaling ervan) en de identiteitskaart van uw moeder, vormen een indicatie met betrekking tot het feit dat jullie minstens gedurende een bepaalde periode in de door u vermelde regio in Kirkuk hebben verbleven. De Youtubelinks van video's in verband met de arabisering van de regio hebben geen betrekking op hetgeen u beweert persoonlijk te hebben meegemaakt. Het gaat om algemene nieuwsberichten. Jullie leggen geen documenten neer waaruit blijkt dat u of uw broer persoonlijk werden gevisieerd. U en uw broer zijn in Irak tevens niet naar een dokter of ziekenhuis geweest nadat jullie verwondingen opliepen bij jullie aanvaringen met het Iraakse leger en hashd al shabi. Uit de door u

neergelegde foto's van deze verwondingen kan niet worden afgeleid waar, wanneer en in welke omstandigheden deze werden opgelopen (CGVS p.10). Ze vormen dus allerm minst een sluitend bewijs voor de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Ook de littekenattesten van u en uw broer die hier achteraf in België werden opgesteld volstaan niet om de door u aangehaalde problemen te staven; dergelijke attesten vormen immers geenszins een sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de vastgestelde letsels werden opgelopen. Een arts doet immers vaststellingen betreffende de fysieke gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de opgelopen letsels. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de letsels werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de gezegden van de patiënt. Bovendien kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van een geloofwaardig en coherent relaas, wat in casu niet het geval is.

Tot slot dient nog te worden gewezen op het feit dat de verbeteringen die werden aangebracht na het lezen van de notities van het persoonlijk onderhoud, geen invloed hebben op bovenstaande appreciatie.

Uw broer krijgt tevens een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus toegekend."

Wat de veiligheidssituatie in de regio Kirkuk alsook in de regio Erbil (supra) betreft, moet het volgende worden opgemerkt.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op [https:// www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html](https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html) of <https://www.refworld.org>), en de **EUAA Country Guidance Note**:

Iraq van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

*Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023**, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf; en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds 2013 grotendeels werd bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Sinds het verlies van het laatste grondgebied in Irak voert ISIS een low-level-guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten het Iraakse leger, de politie, de Popular Mobilization Forces (PMF), en lokale gezagsdragers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld door de restanten van de Islamitische Staat in 2022 en begin 2023 op een vergelijkbaar pijl bleef met het jaar daarvoor. Ook in 2022 en begin 2023 is ISIS een ruraal fenomeen en houdt het zich schuil in ontoegankelijke gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het aanvallen uitvoert. Het lagere niveau van geweld toe te schrijven aan ISIS is over het hele land duidelijk voelbaar. Grootschalige aanvallen zijn uitzonderlijk geworden. Zelfmoordaanslagen zijn zo goed als verdwenen, alsook aanslagen met een hoog aantal burgerslachtoffers. De impact van de terroristische organisatie op de veiligheidssituatie liep in vergelijking met de vorige verslagperiode verder terug.*

De sjiiitische milities van de PMF² hebben in 2020-2021 hun greep op het voormalige ISIS-territorium in Centraal-Irak verder versterkt. Ook in 2022 wisten de PMF verder aan invloed te winnen, en drongen zij verder door in hoge posities binnen de regering.

De parlementaire verkiezingen van oktober 2021 zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De daaropvolgende regeringsvorming heeft tot grote spanningen geleid tussen de sjiiitische politieke partijen onderling. De politieke strijd die daarop volgde onttaarde in augustus 2022 in een openlijke confrontatie tussen de Sadristen en hun tegenstanders van het meer pro-Iraanse Coordination Framework. Het geweld bleef in Bagdad beperkt tot de Internationale Zone. In Zuid-Irak werden vooral de kantoren van pro-Iraanse milities aangevallen door Sadristische militanten. In Basra kwam het tot schietpartijen in het centrum van de stad. Buiten de door sjiieten gedomineerde delen van het land is het niet tot rellen of gevechten gekomen. In Noord-Irak en in de rest van Centraal-Irak bleef het rustig. Door bemiddeling uit verschillende hoeken kon een grootschalige confrontatie vermeden worden en trokken de Sadristen zich terug. De slachtoffers die bij deze opstoot van het geweld te betreuren vielen, vielen hoofdzakelijk onder de betogers, zijnde leden van de Sadristische Vredesbrigades, onder de pro-Iraanse PMF die tegen de betogers vochten, en onder de veiligheidsdiensten. Op 13 oktober 2022 werd Abdul Latif Rashid van de Koerdische partij Patriottische Unie van Koerdistan (PUK) verkozen tot nieuwe president van Irak. Het Iraakse parlement heeft op 27 oktober 2022 de nieuwe regering onder leiding van Mohammed Shya al-Sudani van de Dawa partij verkozen waarmee de politieke patstelling, die een volledig jaar had geduurd, kon worden doorbroken.

De VS en Iran hebben verder beiden een militaire aanwezigheid in het land. Zowel in 2020 als 2021 kwam het tot vijandelijkheden tussen de VS enerzijds en pro-Iraanse milities anderzijds. Dit heeft tot een hele reeks aanslagen op militaire en andere instellingen van de VS in Irak geleid. De terugtrekking van de Amerikaanse grondtroepen was tegen eind 2021 afgerond, maar dit betekent niet het volledige einde van de Amerikaanse aanwezigheid. Er blijft nog altijd een beperkte capaciteit voorhanden die soms het doelwit van aanvallen wordt.

Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak én de vaststellingen van het CGVS betreffende de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw verblijfplaatsen de laatste jaren, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Kirkuk (districten Kirkuk, Dibis, Hawija, Daquq) te worden beoordeeld, alsook deze in de regio Erbil.

De etnisch-religieus diverse provincie Kirkuk is van groot strategisch en economisch belang vanwege de aanwezige olievoorraden in de regio. De algemene situatie in de provincie wordt in grote mate bepaald door de verhoudingen tussen de Iraakse centrale overheid en de Koerdische overheid, die op haar beurt langs de partijgrenzen van de Patriotic Union of Kurdistan (PUK) en de Kurdish Democratic Party (KDP) heen intern verdeeld is door een politiek geschil over de provincie. De provinciehoofdstad Kirkuk en de regio's die grenzen aan de Koerdische Autonome Regio (KAR) behoren tot de zogenoemde betwiste gebieden. Hoewel de Iraakse overheid sinds oktober 2017, als reactie op het Koerdische onafhankelijkheidsreferendum, de controle claimt over het volledige territorium van de provincie is de situatie op het terrein complexer. De Iraqi Security Forces (ISF), Koerdische veiligheidsdiensten, de PMF en hieraan gelieerde lokale milities zijn allen

aanwezig in de provincie. De versnippering van de veiligheidsactoren, een gebrekkige samenwerking en een onduidelijke taakverdeling hebben een negatieve impact op de stabiliteit in de regio. Verschillende etnisch-religieuze groepen ondervinden discriminatie en in enkele gevallen geweld door de overheidstroepen. Sommige veiligheidsactoren profiteren van deze situatie en ontwikkelen criminele activiteiten zoals oliesmokkel en afpersing. De etnische spanningen tussen Koerden en Arabieren lopen verder op omwille van de Arabiseringspolitiek die volgens de Koerden in de betwiste gebieden wordt gevoerd. De Turkmenen van hun kant vrezen om in het conflict tussen de Koerden en Arabieren gemarginaliseerd te raken.

ISIS blijft aanwezig in de provincie en heeft als gevolg van de gebrekkige coördinatie tussen de aanwezige veiligheidsactoren een zekere mate van handelingsvrijheid in rurale, afgelegen gebieden. ISIS streeft niet naar territoriale controle in Kirkuk, maar wil het staatsgezag ondermijnen door middel van guerrillatactieken, waaronder aanslagen met improvised explosive devices (IED's), moordaanslagen op vooraanstaande leden van de gemeenschap, ontvoeringen en afpersing van de plaatselijke bevolking.

Ook viseert ISIS vermeende collaborateurs met de Iraakse autoriteiten, stammenleiders en mukhtars. Andere vormen van geweld door ISIS waaraan de plattlandsbevolking kan worden blootgesteld, zijn afpersing, aanvallen op dorpen, overvallen en het in brand steken van velden. De acties van ISIS leidden in het verleden tot de evacuatie van verscheidene dorpen op het platteland. Als antwoord op de asymmetrische aanvallen van ISIS zet het Iraakse leger anti-terreuroperaties op. Ook luchtbombardementen door de internationale coalitie en de Iraakse luchtmacht vinden plaats. Tevens werd er in mei 2021 een gezamenlijk commandocentrum van de ISF en de peshmerga opgezet, bedoeld om samen in de betwiste gebieden op te treden tegen ISIS.

In de hele provincie Kirkuk vinden veiligheidsincidenten plaats. In de periode van januari 2022 tot februari 2023 lag het totaal aantal veiligheidsincidenten, alsook het aantal burgerslachtoffers dat hierbij viel, op een relatief laag niveau. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat het gros van de dodelijke slachtoffers die bij deze veiligheidsincidenten vallen, tot de strijdende partijen behoort en dat het aandeel burgerslachtoffers beperkt is.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 nog 1.168.619 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden reeds terug naar hun regio van oorsprong. De totale terugkeerratio van IDP's uit de provincie Kirkuk bedroeg in december 2022 82%, wat overeenkomt met ongeveer 355.000 personen. Ongeveer 75.442 inwoners uit de provincie Kirkuk zijn nog steeds ontheemd. Naast stabiele relocatie zijn de redenen waarom IDP's niet naar hun regio van herkomst terugkeerden divers. Naast stabiele relocatie zijn de redenen waarom IDP's niet naar hun regio van herkomst terugkeerden divers. Gebrek aan werkgelegenheid, basisvoorzieningen en woongelegenheid; een onzekere veiligheidssituatie in de regio van herkomst of een gewijzigde etnisch-religieuze bevolkingssamenstelling worden onder meer aangehaald als een reden om niet terug te keren. De aanwezigheid van lokale milities kan een belemmering vormen voor de terugkeer van IDP's.

Wat betreft de veiligheidssituatie in Erbil, moet het volgende worden opgemerkt. De noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Sulejmaniyah en Halabja – van deze laatste is de administratieve status als provincie in de praktijk niet eenduidig – vormen samen de Koerdische Autonome Regio (KAR) en staan formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG).

Op 25 september 2017 hield de KRG een onafhankelijkheidsreferendum waarbij de absolute meerderheid van de kiezers zich voor de Koerdische onafhankelijkheid uitsprak. Het referendum zorgde voor een conflict tussen de Iraakse centrale overheid en de KRG, waarbij de Iraakse centrale overheid het referendum ongrondwettelijk verklaarde en de Koerdische gebieden tijdelijk isoleerde van de buitenwereld. Tegelijk werden de aanwezig Koerdische troepen door het Iraakse leger en de PMF verdreven uit Kirkuk en grote delen van de zogenaamde betwiste gebieden, waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. De KAR belandde als gevolg van het referendum in een politieke en diepe economische crisis. In maart 2021 slaagden de Iraakse en Koerdische regering er na lange onderhandelingen in tot een begrotingsakkoord te komen dat onder meer de verdeling van de olie-inkomsten bepaalt.

De voorbije jaren waren er in de KAR herhaaldelijk protesten over de tekortschietende basisvoorzieningen, de laattijdige uitbetalingen van de lonen van het overheidspersoneel en de corruptie. Hoewel de protesten doorgaans vreedzaam verlopen, ontstonden er soms rellen en traden de veiligheidsdiensten hardhandig op tegen de betogers. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het aantal burgerslachtoffers bleef bovendien zeer beperkt.

Bases van de Amerikaanse strijdkrachten in de KAR werden de afgelopen jaren verschillende keren het doelwit van raket- en droneaanvallen die worden toegeschreven aan sjiiitische milities omwille van de spanningen tussen de Verenigde Staten en Iran. Na de bijna volledige militaire afbouw van de VS en de internationale coalitie in Irak bleven pro-Iraanse milities aanslagen plegen op transporten voor westerse bedrijven en overheden. Op 13 maart 2022 vuurden de Iraanse Revolutionaire Wacht een twaalfal ballistische raketten af op Erbil waarbij het Amerikaans consulaat werd geraakt. Doorgaans vallen er geen slachtoffers bij deze aanvallen.

Sinds een aantal jaar voert Iran, in zijn strijd tegen Iraans-Koerdische rebellen - waaronder de KDPI Kurdistan Democratic Party of Iran (KDPI) en PJAK Kurdistan Free Life Party (PJAK), opnieuw sporadisch aanvallen uit op doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. De artillerieaanvallen leiden tot ontheemding binnen de getroffen regio's. In 2022 werden de aanvallen verder gezet en eisten ze eveneens een aantal burgerslachtoffers. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR.

Crimineel geweld, zoals ontvoeringen, moorden en overvallen, komen frequent voor in de KAR.

De voornaamste inbreuk op de veiligheid van burgers in de KAR vormen de Turkse (lucht-)aanvallen op doelen van de Koerdische Arbeiderspartij (PKK). De Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op doelwitten van de in het bergachtig en dunbevolkt noordelijk grensgebied met Turkije. Het gebeurt echter dat hierbij ook naburige Koerdische dorpen getroffen worden. De Turkse luchtmacht voerde talrijke aanvallen uit op stellingen van de PKK en ook op de grond kwam het tot gevechten tussen de Koerdische guerrilla en de Turkse landmacht. De Turkse strijdkrachten hebben militaire bases gebouwd op bergtoppen en – ketens en een netwerk van wegen aangelegd om de bases en Turks grondgebied met elkaar te verbinden en de controle over de bezette gebieden te versterken. Omwille van de militaire operaties van het Turkse leger zoeken PKK-militanten hun toevlucht verder zuidwaarts in de KAR. De KRG stelde toegangsbeperkingen in naar, en richtte bijkomende controleposten op in bepaalde regio's om de bewegingsvrijheid van de PKK te beknotten. Hier kan de lokale bevolking eveneens hinder van ondervinden. De Turkse grondoffensieven en luchtaanvallen hebben daarnaast geleid tot de ontheemding van een deel van de lokale bevolking.

In de KAR vonden in de periode van januari 2022 tot februari 2023 een aanzienlijk aantal veiligheidsincidenten plaats, voor het overgrote deel in het kader van het Turkse offensief in het noordelijk grensgebied. De strijdende partijen rapporteerden tevens aanzienlijk aantallen slachtoffers onder hun tegenstanders. Het aantal incidenten waarbij burgerslachtoffers vielen, alsook het aantal burgers dat hierbij omkwam, was evenwel relatief laag.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 1.168.619 ontheemden (IDP's). IOM meldt dat 4.9 miljoen van de Iraakse burgers die sinds januari 2014 ontheemd raakten inmiddels naar hun regio van oorsprong terugkeerden. De drie provincies van de KAR tellen samen meer dan 600.000 IDP's en staan in de top vier van de provincies die het hoogste aantal IDP's opvangen. IDP's afkomstig uit de provincies Erbil en Dohuk zijn grotendeels teruggekeerd naar hun regio van herkomst. Er werden geen IDP's geregistreerd afkomstig uit de provincie Suleimaniyah.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de KAR niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het **EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport immers ook over luchthavens beschikt in Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Naast binnenlandse vluchten vanuit Bagdad zijn er ook commerciële, internationale lijnverbindingen naar deze twee luchthavens in de KAR.

In de EUAA Guidance Note wordt aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie in Irak, en meer specifiek in de provincie Kirkuk, sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in juni 2022 zodanig is gewijzigd is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen

dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd.

Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in de provincie Kirkuk nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een Irakese verzoeker afkomstig uit de provincie Kirkuk omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in de provincie Kirkuk actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Wat Erbil betreft, kan gesteld worden dat de Commissaris-generaal over een zekere appreciatiemarge beschikt en gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie is gekomen dat de situatie in de provincie Erbil thans niet van die aard is dat burgers er, louter door hun aanwezigheid, een reëel risico lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Kirkuk of Erbil in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast. ”

2. Verzoekschrift

2.1. In een eerste middel beroepen verzoekers zich op de schending van “het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel”.

Verzoekers onderbouwen het middel als volgt:

“10.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan verweerster de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Bij het nemen van een beslissing moet verweerster zich dus steunen op alle gegevens van het administratief dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Daarenboven waarborgt de materiële motiveringsplicht dat de redenen waarop de beslissing werd gestoeld, zowel in feite als in rechte aanvaardbaar zijn. Tenslotte houdt de formele motiveringsplicht in dat alle motieven werden opgenomen in de beslissing.

11.

Dat verzoekers opmerken dat de beslissing voor tweede verzoeker zich volledig steunt op de beslissing voor eerste verzoeker.

De weigeringsbeslissing van tweede verzoeker omvat acht pagina's waarvan pagina twee (vanaf de derde alinea) tot en met de laatste pagina een volledige kopie zijn van de beslissing van de broer (eerste verzoeker).

Hoewel verzoekers eenzelfde vluchtverhaal hebben, betekent dit niet dat er geen rekening moet worden gehouden van de beide relazen van verzoekers.

Derhalve heeft verweerster nagelaten de beslissing van tweede verzoeker afdoende te motiveren, alsook nagelaten deze beslissing met voldoende zorg voor te bereiden.

12.

Dat het interview van tweede verzoeker overigens kort duurde, zoals ook opgemerkt door de raadvrouw aan het einde van het interview, toont aan dat er geen voldoende aandacht werd besteed aan het relaas van tweede verzoeker.

Het persoonlijk onderhoud van tweede verzoeker duurde 1u25 minuten inclusief pauze van 15 minuten, terwijl het onderhoud van eerste verzoeker dubbel zo lang duurde.

De dergelijk kort en oppervlakkig onderhoud ook in strijd is met de richtlijnen van het Gehoorhandvest van het CGVS zelf waarin staat : [...]

Dat verweerster dan ook nagelaten heeft haar eigen richtlijnen na te leven en de gestelde vragen niet diepgaand waren, wat de beoordeling van het dossier van tweede verzoeker sterk bemoeilijkt, waardoor verweerster dan ook schijnbaar genoodzaakt was zich volledig te beroepen op het persoonlijk onderhoud van eerste verzoeker.

Verweerster kan tweede verzoeker onmogelijk verwijten "vaag" te zijn gebleven, wanneer zij zich tijdens het persoonlijk onderhoud heeft beperkt tot algemene vragen...

Dat er dan ook opnieuw sprake is van een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel."

In een tweede middel voeren verzoekers de schending aan van "de artikelen 48/6 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, en van 4.5. Herschikte Kwalificatierichtlijn van 13 december 2011".

Verzoekers betogen als volgt:

"13.

Ingevolge het artikel 48/6 Vreemdelingenwet geldt er bij een verzoek tot internationale bescherming een medewerkingsplicht en een samenwerkingsplicht tussen de verzoeker en verweerster. Dit resulteert in het dragen van een gedeelde bewijslast. Enerzijds dient verweerster actief mee te werken om elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven en anderzijds moet het nauwkeurige en actuele informatie over het land van herkomst verzamelen. Verweerster moet zich dus niet enkel baseren op de algemene toestand van het land maar er moet ook een individueel onderzoek naar de situatie van verzoeker plaatsvinden.

14.

Verweerster is van oordeel dat verzoekers omwille van verschillende redenen niet geloofwaardig zijn en dat zij hun vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade niet aannemelijk hebben gemaakt.

Samengevat meent verweerster dat verzoekers vaag bleven omtrent verschillende aspecten van hun relaas, dat verzoekers een laconieke houding zouden (gehad) hebben, dat zij zouden gelogen hebben over hun verblijfplaats van de laatste jaren, en dat er wat betreft de algemene veiligheidssituatie in de plaats van herkomst geen sprake is van willekeurig geweld dat dermate hoog is dat verzoekers een reëel risico op het lijden van ernstige schade zouden lopen bij hun loutere aanwezigheid.

Hun documenten zouden geen ander licht kunnen werpen op voorgaande gelet op de geringe bewijswaarde.

15.

In art. 48/6 § 1 eerste lid Vw. wordt bepaald dat de verzoeker om internationale bescherming alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk dient aan te brengen. De met het onderzoek van het verzoek belaste instanties hebben tot taak om de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen

Dat verzoekers hun best heeft gedaan om documenten omtrent hun identiteit en herkomst spontaan voor te leggen en dan ook de enige documenten in hun bezit hebben voorgelegd, namelijk de identiteitskaarten, de identiteitskaarten van de moeder en de jongere broer, foto's van littekens op het lichaam, de woonstkaart (bevestiging dat moeder hoofd van gezin is na overlijden vader), voedselrantsoenkaart, overlijdensakte vader en de vertalingen ervan, nieuwsberichten en video's omtrent Arabisering in de regio, alsook voor tweede verzoeker attesten van school en therapeute in België.

Verweerster heeft de documenten afgeschreven als onbetrouwbaar, omdat Iraakse stukken zeer gemakkelijk op en corrupte wijze kunnen verkregen worden. Verzoekers vragen zich af in welke omstandigheden zij dan wel documenten konden afleveren waarvan de bewijswaarde niet in twijfel zou worden getrokken ?

Verzoekers worden overigens verweten dat zij hun verwondingen niet onmiddellijk hun verwondingen hebben laten vaststellen / verzorgen door artsen ter plaatse, doch enkel nadien in België. Verweerster stelt vervolgens: [...]

Verweerster kan verzoekers onmogelijk verwijten dat zij niet onmiddellijk naar een arts zijn gegaan wanneer zij de verwondingen hadden opgelopen, om nadien te stellen dat vaststelling van een arts niet bewijzen in welke omstandigheden de letsels zijn opgelopen.

Er wordt bovendien niet in acht genomen dat tweede verzoeker had verklaard dat er in Kirkuk heel slechte medische ziekenhuizen zijn (p20 notities) hetgeen verklaart waarom verzoekers zonder levensbedreigende verwondingen geen arts zijn gaan opzoeken, doch wel naar de apotheek zijn gegaan om medicatie (p19).

Verzoekers zouden dan ook het voordeel van de twijfel moeten krijgen wanneer hun Verklaringen coherent en niet in strijd met algemeen gekende feiten conform art. 4.5 Kwalificatierichtlijn en art. 48/6 Vreemdelingenwet. Verzoekers legden immers inderdaad coherente verklaringen af die niet in strijd zijn met algemeen gekende feiten (cf. infra)."

In een derde middel beroepen verzoekers zich op de schending van "de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, artikel 3 EVRM en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel, redelijkheidsbeginsel, proportionaliteitsbeginsel en de materiële motiveringsplicht".

Verzoekers ontwikkelen dit middel als volgt:

"16.

De grondvoorwaarden ter verkrijging van de vluchtelingenstatus dan wel het statuut van subsidiaire bescherming zijn opgenomen in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het evenredigheidsbeginsel waarborgt dat verweerster in rechte en in feite een verantwoorde beslissing neemt. Daarnaast houdt het redelijkheidsbeginsel in dat de opgegeven motieven kunnen verantwoorden tot een bepaalde beslissing te zijn gekomen.

Uit hetgeen verder uiteengezet zal worden, zal blijken dat verweerster tot haar conclusie is gekomen zonder inachtneming van deze beginselen.

De beslissing zal bijgevolg hervormd, dan wel vernietigd moeten worden.

• Met betrekking tot de "vage verklaringen"

17.

Verweerster baseert haar beslissing voornamelijk op de aan dat verzoekers vaag bleven omtrent verschillende elementen.

Zo kunnen verzoekers de personen die hen viseerden niet bij naam noemen.

Ook weten zij geen namen van bevelhebbers of verantwoordelijken van het Iraakse leger of van Hashd al Shabi in de regio en hebben zij geen moeite gedaan om dit te weten komen.

Zij kunnen ook geen namen van andere slachtoffers in hun regio meedelen, hetgeen vreemd is aangezien diezelfde mensen verzoekers verwittigden wanneer Hashd al Shabi eraan kwam.

Verzoekers kunnen evenmin hun Stelling staven dat personen die eerst vluchtten uit Kirkook en nadien terugkomen hard worden aangepakt.

Ook de reconstructie van de feiten was niet gedetailleerd.

Verder weten verzoekers niet welke recente aanvallen er zijn geweest in hun regio.

Ten slotte weten verzoekers niet via welke Steden zij van Shwan richting Zakho hebben gepasseerd wanneer zij reisden om het land te verlaten.

18.

Dat eerst en vooral dient te worden opgemerkt dat eerste verzoeker in 2002 is geboren en tweede verzoeker in 2007, wat deze laatste minderjarig maakt.

Er kan niet in twijfel worden getrokken dat verzoekers heel erg jong waren wanneer de problematiek in de regio van herkomst begon (2017) en wanneer enkele door verweerster aangehaalde onderwerpen tijdens het persoonlijk onderhoud plaatsvonden.

Uiteraard heeft de leeftijd een invloed op de zwaarte van de bewijslast en de medewerkingsplicht. Er dient rekening te worden gehouden met de jeugdige leeftijd en maturiteit van verzoekers bij de beoordeling van hun verklaringen.

Wat ook niet mag worden vergeten is dat verzoekers niet geschoold zijn. Zij zijn tot hun 10 jaar respectievelijk 12 jaar oud naar de lagere school gegaan (p7 CGVS). De ouders van verzoekers konden de opleiding van eerste verzoeker niet verder financieren door de ziekte van de vader (p8 CGVS). Verzoekers zijn beiden al snel genoodzaakt om mee te voorzien in onderhoud van het gezin. Van zodra zij konden, werkten zij mee op het land met de 00m. Verzoekers leerden bijgevolg enkel de noodzakelijke dingen en hebben nooit enige les gekregen over de geografie van Irak, hetgeen verklaart waarom eerste verzoeker niet kon verduidelijken welke Steden hij had doorkruist bij de aanvang van de vlucht (tweede verzoeker werd de vraag overigens niet gesteld, hoewel hij langer naar school is gegaan dan eerste verzoeker). Eerste verzoeker kent immers enkel de omliggende dorpen van Shwan, die hij dan ook correct heeft opgesomd op vraag van verweerster (P3-4 CGVS).

Hetzelfde geldt voor de kennis van het politieke conflict. Verzoekers weten quasi alles "van horen zeggen" en hebben dan ook geen kennis over de identiteit van de leidinggevenden in Hashd Al Shabi. Eerste verzoeker verklaart oprecht: [...]

Evenmin mag worden vergeten dat verzoekers hun kennis beperkt is tot wat zij gehoord en geleerd hebben van het gezin. Dat hij verder nooit heeft doorgevraagd over bepaalde onderwerpen is hoogstens te wijten aan een gebrek aan leergierigheid.

Bovendien is het zo dat verzoekers alleen achterbleven met hun nog jongere broer en moeder, die uiteindelijk besloot in te wonen bij de nonkel van verzoekers zodat er een kostwinner van het gezin was. Dat de nonkel van verzoekers helemaal geen goede vaderfiguur was omdat hij verzoekers als last zag (p7 resp. p14 CGVS), zal er wellicht ook voor hebben gezorgd dat er niet veel "casual talk" werd gehouden en dus veel zaken onbesproken bleven in het gezin, hetgeen het gebrek aan kennis van bv. namen van de agressors kan verklaren.

Ook konden zij nergens officieel klacht indienen aangezien dit een klacht zou zijn bij de aanvallers zelf, waardoor zij geen verdere informatie over de personen die hen aanvielen te weten konden komen.

Ten slotte diende verweerster rekening te houden met het feit dat tweede verzoeker in zijn persoonlijk onderhoud heeft aangegeven dat hij problemen ondervindt met vergetelheid en dat hij naar een psychologe gaat omwille van wat hij allemaal heeft meegemaakt (p9-10CGVS), hetgeen uiteraard een invloed kan hebben gehad tijdens het persoonlijk onderhoud!

19.

Verzoekers vragen zich af of verweerster oprecht verwacht dat er een formele voorstelling van namen en afkomst wordt gehouden door de agressors - die een andere taal spreken - wanneer zij verzoekers kwamen aanvallen...

20.

Ook is het absoluut niet zo vreemd als verweerster voorhoudt dat verzoekers niet veel mensen uit de buurt kenden. Verzoekers woonden in een dorp vol landbouw en met weinig bebouwing, waardoor zij nooit veel contact hadden met anderen, of enkel oppervlakkige contacten waarvoor namen niet werden uitgewisseld. De rechtstreekse buur van verzoekers kenden zij dan ook wel degelijk bij naam (p17 en resp. p13 CGVS).

Dat verzoekers dan ook geen concrete voorbeelden kunnen aantonen die de verergering van de situatie op vandaag aantonen, is dan ook te wijten aan het feit dat zij weinig mensen persoonlijk kenden. Bovendien hebben zij wel degelijk vermeld tijdens het persoonlijk onderhoud dat zij de dagelijks de problematiek op televisie volgen en hebben zij wel degelijk concrete mediafragmenten via YouTube getoond.

Dat verzoekers zouden worden gewaarschuwd door deze mensen wanneer de agressors in aantocht waren, kan eveneens worden genuanceerd aangezien eerste verzoeker verklaarde dat "de landbouwer" die dicht bij de weg verbleef en dus de aanvallers van in de verte kon zien aankomen hen waarschuwen (p17 CGVS). Deze persoon kon evengoed enkel een kennis zijn van de nonkel van verzoekers waardoor verzoekers zijn naam niet kende, maar verweerster heeft hier niet verder over doorgevraagd dus deze vraag blijft onbeantwoord.

21.

Dat het gebrek aan gedetailleerde kennis hierover overigens niet gelijk staat aan het afleggen van vage verklaringen.

22.

Ten slotte wensen verzoekers op te merken dat zij wel degelijk veel informatie konden meegeven over de reconstructie van de feiten, hetgeen verweerster betwist.

Eerste verzoeker verklaart onder meer het volgende omtrent de aanvallen (p12-16 CGVS): [...]

Ook tweede verzoeker probeerde duidelijk de feiten te reconstrueren (p11-13 CGVS): [...]

Het is duidelijk dat verzoekers zo gedetailleerd mogelijk hebben geantwoord op de vraag. Verzoekers hebben (soms zelfs spontaan) alles meegedeeld over de feiten. Tweede verzoeker heeft tweemaal aangegeven dat hij het moeilijk vond om te praten / dat hij zich schaamde (p11 en p15 CGVS), maar heeft desondanks alles meegegeven.

23.

Dat verzoekers bijgevolg worden verweten van 'vage' verklaringen af te leggen of bepaalde zaken niet te weten, kan niet redelijk tegen hen worden ingeroepen.

Bovendien zijn verschillende van deze 'vage' elementen te nuanceren en/of te verklaren, waardoor de beslissingen op dit punt dan ook niet afdoende gemotiveerd zijn.

• Met betrekking tot de "laconieke houding"

24.

Verweerster meent dat verzoekers een laconieke houding aannemen inzake hun vluchtverhaal.

Zo zijn zij steeds op dezelfde woonplaats blijven wonen, wat volgens verweerster de ernst van de vrees relativeert.

Ook weten zij niet wat er op vandaag met de buurtbewoners in Shwan is gebeurd en hebben zij er niet naar geïnformeerd. Zelfs niet over hun eigen oom hebben zij nieuws, wat verweerster opmerkelijk vindt aangezien zij wel nog contact hebben met hun moeder die nog in contact zou staan met de nonkel. Dat de moeder van verzoekers overigens nog terugkeert naar Shwan en dat de oom niet mee is gevlucht met verzoekers, relativeert het gevaar in Shwan volgens verweerster.

Ten slotte zijn verzoekers andere EU-landen gepasseerd, waaronder Italië, zonder daar asiel te hebben aangevraagd. Indien verzoekers écht hulp nodig hadden, zouden zij dit volgens verweerster in het eerste mogelijke land hebben aangevraagd.

25.

Verzoekers zijn oprecht verontwaardigd dat verweerster hen bestempeld als onverschillig. Eerste verzoeker heeft het tijdens het persoonlijk onderhoud meermaals merkbaar moeilijk gehad (p11 en p15 CGVS). Verzoekers hebben alsnog hun best gedaan en zo openlijk mogelijk over hun vluchtrelaas verteld, hetgeen hen allerm minst onverschillig maakt en diende te worden meegenomen in de beoordeling van verweerster. Bovendien volgen het nieuws en de media (cf. supra) over Kirkoeek en de andere regio's, waardoor zij absoluut niet als onverschillig kunnen worden beschouwd.

Indien verweerster bovendien verwacht dat verzoekers van zodra de eerste aanval in hun gebied plaatsvond dienden te vluchten, heeft zij totaal geen realiteitszin.

Zo meent verweerster immers dat verzoekers de agressor op eerste vraag diende te belonen door hun enige bezit (de landbouwgronden) inderdaad onmiddellijk af te staan en hun eigen leven volledig overhoop te gooien.

Verzoekers waren in 2017 vijftien resp. tien jaar oud, hadden net hun vader verloren en hadden een nieuw soort dagelijks leven sedert zij samenwoonden met hun nonkel. Zij hadden door hun jonge leeftijd geen benut van hun mogelijkheden en luisterden logischerwijze enkel naar de gezinshoofden (nonkel en moeder), alsook praktisch zou de reis totaal onmogelijk zijn voor zulke jonge kinderen!

Zelfs al zouden onmiddellijk op vlucht zijn geslagen, is het waarschijnlijk dat zij het deksel op de neus zouden krijgen bij een asielaanvraag in een veilig land omdat zij door hun jonge leeftijd wellicht nog minder zouden afweten van de situatie (en er hen het afleggen van "vage verklaringen" zou worden verweten) er geen voldoende individuele vrees voor vervolging of voldoende reëel risico zou zijn op een ernstige bedreiging gelet op het feit dat zij mogelijks voorbarig zijn vertrokken en het gevaar ondertussen zou zijn afgenomen.

Het gezin had hoe dan ook geen alternatief om naartoe te verhuizen. Zij hebben immers geen grote familie (p8 CGVS) en hebben geen contact meer met hun zus (p7, p 8 en p11 CGVS eerste verzoeker).

Hierdoor zij zijn gebleven tot het geweld en de bedreigingen zodanig verergerd waren (in frequentie en intensiteit waren), dat vluchten de enige mogelijke oplossing was voor verzoekers.

Verzoekers hebben immers heel duidelijk verklaard dat de situatie verergerde over de jaren heen, tot op een punt dat het leven onhoudbaar werd. Eerste verzoeker verduidelijkte hieromtrent (pi7 CGVS)

26.

Dat de oom en de moeder van verzoekers niet mee zijn gevlucht, kan verzoekers niet worden verweten.

De man kende enkel en alleen zijn landbouwgronden en gaf liever zijn leven bij het enige dat hij ooit heeft gekend, dan een volledig nieuw leven op te starten.

Voor de keuzes van een ander kunnen verzoekers hoe dan ook niet instaan.

27.

Dat verzoekers niet meer hebben gebabbeld over wat er met de buurtbewoners in Shwan is gebeurd, is evenzeer opmerkelijk.

Verzoekers merken op dat zij reeds in het persoonlijk onderhoud hebben uitgelegd dat zij geen contact hebben met mensen uit Irak. Zelfs met hun moeder hebben zij weinig contact (p17 eerste verzoeker CGVS). Logischerwijze gaan zij het weinige contact dat ze hebben met hun moeder niet verspillen door "de nieuwtjes van de streek" te overlopen. Ook vermeldde eerste verzoeker dat zijn moeder veel stress heeft (p8 CGVS), hetgeen hij natuurlijk niet wil verergeren door details te vragen. De moeder vertelt overigens wel degelijk de algemene stand van zaken, alsook de noodzakelijke dingen over persoonlijke aangelegenheden bv. pi8 CGVS eerste verzoeker: [...]

Verzoekers kenden bovendien niemand persoonlijk (cf. supra) waardoor zij geen concrete vragen konden stellen over concrete personen. Eerste verzoeker gaf in zijn persoonlijk onderhoud trouwens aan dat hij niet zou weten aan wie hij die informatie zou moeten vragen (pi8 CGVS).

Ten slotte wensen verzoekers nog op te merken dat zij beiden hebben vermeld slecht te zijn behandeld door hun nonkel, wat verklaart waarom zij niet hebben geïnformeerd naar hem. Zo verklaarde eerste verzoeker het volgende (p7 CGVS): [...]

28.

Ten slotte wenst tweede verzoeker nog op te merken dat hij eerste verzoeker- zijn broer aan wie hij zich

als minderjarige vastklampt - was verloren in de massa na aankomst in Italië. Hij heeft zich gevoegd bij een andere familie die doorreisde naar België zodat hij niet alleen achterbleef (p16 CGVS). Tweede verzoeker verklaart in lijn hiermee dat hij Italië verliet om zijn broer te zoeken (20 CGVS).

Dat verzoekers dus niet redelijk kunnen worden verweten om niet alleen te willen blijven en elkaar op te zoeken wanneer de ene te horen krijgt waar de andere naartoe vertrokken is, aangezien zij enkel nog elkaar hebben.

29.

Verweerster heeft geen rekening gehouden met bovenstaande elementen en heeft derhalve nagelaten haar beslissingen afdoende te motiveren.

- Met betrekking tot de "twijfelachtige recente woonplaats" van verzoekers

30.

Verweerster twijfelt aan de verklaarde woonplaats van verzoekers (Shwan) omwille van meerdere elementen. Zo zou eerste verzoeker hebben gezegd dat hij tot 2017 in Qutan heeft gewoond bij diens interview bij DVZ dd. 7/11/2022, terwijl hij in het interview bij verweerster aanhaalt dat dit in 2012 gebeurde.

Ook meldde eerste verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij verweerster dat iedereen van zijn gezin in Kirkuk was geboren, hoewel de jongste broer in Erbil is geboren net zoals eerste verzoeker zelf.

Eerste verzoeker antwoordde bovendien nog nooit in de Koerdische autonome regio te zijn geweest, terwijl hij nadien verklaarde van wel.

Verder weten verzoekers niet welke recente aanvallen er zijn geweest in hun regio, hetgeen doet twifelen over de werkelijke laatste verblijfplaats van verzoekers.

Verweerster vindt het ook opmerkelijk dat "Rojalat" als permanente verblijfplaats van de vader van verzoekers staat vermeld op de overlijdensakte, hetgeen eerste verzoeker eerst niet kan toelichten en erna benoemt als het ziekenhuis in Erbil waar de vader is overleden.

Ten slotte stelt verweerster zich vragen over de verblijfplaats van de zus van verzoekers, daar zij bij DVZ zouden hebben verklaard dat deze in Erbil woont, maar tijdens het persoonlijk onderhoud hebben verklaard geen kennis te hebben over de huidige woonplaats. Zo zou eerste verzoeker hebben geantwoord dat hij niet precies weet waar ze woont in Hawlir ; om zich nadien te corrigeren "of ze naar Hawlir is gegaan, of naar een andere plaats, ik weet het niet meer".

31.

Verzoekers wensen op te merken dat geen rekening werd gehouden met het feit dat zij Shwan wel degelijk gedetailleerd konden beschrijven tijdens het persoonlijk onderhoud.

Zo kon eerste verzoeker de omliggende dorpen van Shwan beschrijven, net zoals moskeeën in de buurt, ziekenhuizen, industrieterreinen, etnische groeperingen, de referentiepunten, olievelden,..... (p4 en p6 CGVS)

Bij tweede verzoeker werd enkel gevraagd naar de school, dewelke hij perfect kon benoemen als Khal Khalani school. (p7 CGVS)

32.

Verweerster stelt correct dat verzoekers banden hebben met Erbil, namelijk is eerste verzoeker en de jongere broer van verzoekers er geboren, is de zus van verzoekers daarnaartoe verhuisd en is de vader van verzoekers overleden.

Deze banden zijn echter de enige die zij hebben met de stad. Uit geen enkel ander gegeven blijkt dat verzoekers ervan afkomstig zouden zijn of ernaartoe zouden kunnen verhuizen. Integendeel, verzoekers verklaarden dat het onmogelijk zou zijn om zich daar te vestigen: [...]

Irak hanteert inderdaad een beleid om de IDP in vluchtelingenkampen in Erbil terug te zenden naar hun regio van herkomst: [...]

De United Nations veroordeelde al eerder de sluiting van een kamp voor IDP in Ninewa (vlak naast de KAR) door Irak zonder voldoende garanties voor de veiligheid van de inwonenden: [...]

Bovendien is het niet onlogisch dat verzoekers connecties heeft met Erbil, aangezien dit de hoofdstad van De Koerdische Autonome Regio is en het gezin van verzoekers koerden zijn! In Erbil is er dan ook veel bedrijvigheid. Zo ook verklaarde eerste verzoeker over de geboorte van zijn jongste broer (p20 CGVS): [...]

Ook is de zus van verzoekers getrouwd met een Koerd die reeds woonachtig was in Erbil. Aangezien zij na het huwelijk verhuisde naar haar echtgenoot, meldde verzoekers terecht "Erbil" (= Hawlir) als laatste gekende woonplaats van hun zus. Bij het interview bij verweerster - dat overigens veel uitgebreider is waardoor verzoekers meer genuanceerde antwoorden kunnen geven - verduidelijken zij dat ze niet op de hoogte zijn van de huidige woonplaats van hun zus, omdat zij er al jaren geen contact meer mee hebben. (P6 tweede verzoeker CGVS)

Dat verzoekers banden zou hebben met Erbil, betekent allerm minst dat Shwan niet hun laatste verblijfplaats is. Dergelijke gevolgtrekking is absurd.

33.

Dat tweede verzoekers overigens bepaalde versprekingen deed in het persoonlijk onderhoud, kan hem niet worden verweten. Tweede verzoeker is ook maar een mens die de impact voelt van een intensief gesprek waarvan de onderwerpen gevoelig zijn, en zich dus perfect ook kan verspreken.

Zo verbeterde hij zich spontaan (!) wanneer hij initieel had geantwoord dat hij nog nooit in de KAR was geweest: [...]

• Met betrekking tot "geen onveilige situatie in Irak"

34.

Ten slotte stelt verweerster dat volgens objectieve informatie zou blijken dat er geen elementen zijn die erop wijzen dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van art. 3 EVRM inhoudt.

Zo stelt het IOM dat Schwan sub-district the lowest possible severity scores throughout 2020" had. In een vervolgonderzoek door IOM in 2022 zouden er bovendien geen meldingen zijn gemaakt van recente aanvallen.

Verweerster baseert zich op het UNHCR rapport van 2019 en de EUAA Guidance Note van 2022 omtrent vluchtelingen uit Irak, waarin niet wordt geadviseerd elke Irakees een vorm van bescherming te bieden, doch wel enkel als het nauwgezet onderzoek en actuele informatie over de situatie in Irak en de individuele beoordeling van de verzoeker hiertoe aanleiding geven.

Verweerster voert haar nauwgezet onderzoek op basis van het COI Focus Irak 2023 en het EUAA COR Iraq 2022, waarna zij een algemeen overzicht geeft van de politieke gebeurtenissen in het land en de impact ervan op de burgers, om nadien te besluiten dat er in geen enkele provincie actueel sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekers louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico lopen op een ernstige bedreiging van het leven.

Verweerster stelt ook nog dat [...]

35.

Dat vooreerst door verweerster wordt benadrukt dat een individueel onderzoek van een verzoeker om internationale bescherming uit Kirkuk noodzakelijk is om de veiligheidssituatie te beoordelen aangezien de situatie in Kirkuk nog steeds complex, problematisch en ernstig is, niet verenigbaar is met het feit dat zij haar besluit baseert op onderzoeken waarin het gebied van herkomst van verzoekers (Shwan) nergens in wordt vermeld!

Het enige onderzoek dat kort wordt aangehaald door verweerster is de "RETURN DYNAMICS IN KIRKUK GOVERNORATE" verwerkt in het rapport van IOM dd. juni 2021 waarin Shwan-district met een "low severity" wordt bestempeld op vlak van onder meer algemene veiligheid (betekenend: weinige ernstige Problemen).

Er wordt hierbij echter uit het oog verloren dat dit onderzoek meer dan twee jaar geleden is gepubliceerd, waardoor de data niet meer representatief is. Zo stelt IOM in een recenter rapport dd. 5 februari 2023 "IOM Iraq DTM Return Index: Findings Round Sixteen (February 2023)" 3dat Kirkuk in de "high severity" categorie zit (p2). Schwan specifiek wordt helaas niet besproken in het onderzoek, maar minstens toont het de gedateerde informatie uit de bronnen van verweerster aan.

36.

Dat wordt beweerd dat de agressors van verzoekers doortastender te werk zouden zijn gegaan is een volledig subjectieve en ongefundeerde Stelling van verweerster.

Verzoekers hebben uiteengezet hoe zij over een tijdspanne van enkele jaren telkens maar meer en zwaarder mishandeld en zo gemanipuleerd werden om hun gronden te verlaten.

Indien de aanvallers nog grondiger te werk zouden zijn gegaan, zouden verzoekers hier vandaag wellicht niet meer aanwezig zijn!

37.

Verweerster haalt ook nog aan dat er actueel geen onveilige situatie zou zijn in Kirkuk of Erbil.

Nochtans, blijkt uit het door het CGVS aangehaalde rapport van EUAA Country Guidance Note Iraq van juni 2022 dat er meerdere overlappende internationale en nationale gewapende conflicten in Irak aan de gang zijn en de algehele situatie zeer onveilig is (Country Guidance Iraq 2022 | EUROPEAN UNION AGENCY FOR ASYLUM "COMMON ANALYSIS AND GUIDANCE NOTE")4 : [...]

Met betrekking tot Kirkuk blijkt duidelijk gesteld dat ook daar sprake is van willekeurig geweld op burgers: [...]

Verzoekers willen aangaande de weinig rooskleurige en de gevaarlijke situatie in Kirkuk eveneens verwijzen naar persartikelen : [...]

Ook het OCHA Servises onderzoek "Mental Health and Psychosocial Needs Assessment in Kirkuk" dd. 3 januari 2023 toont de angst van de burgers in Kirkuk aan: [...]

38.

Dat de bestreden beslissingen dan ook onvoldoende gemotiveerd zijn en tevens een schending inhouden van de artikelen 2 en 3 van de Wet 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, evenals de algemene motiveringsplicht, redelijkheidsbeginsel de zorgvuldigheidsplicht.

39.

Dat het Hof van Justitie in het arrest Diakité dd. 30 januari 2014 (nr. C-285/12) heeft gesteld dat de term 'binnenlands gewapend conflict' in het kader van subsidiaire bescherming geïnterpreteerd moet worden [...]

Dat, zoals uit het hierboven aangehaalde recente informatie blijkt, in Irak actueel gewapende groeperingen elkaar of militaire troepen van de Staat bevechten, zodat er wel degelijk sprake is van een binnenlands gewapend conflict conform de rechtspraak van het Hof van Justitie.

Aangezien verzoekers afkomstig zijn uit Kirkuk, waar de veiligheidssituatie één van de ergste van het ganse land is, komen verzoekers wel degelijk in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus.

In casu werd de mensenrechtensituatie door verweerster niet voldoende onderzocht en houden de bestreden beslissingen tevens een schending inhoude van artikel 3 EVRM.

40.

Verzoekers hebben hun afkomst uit Irak (Shwan - Kirkuk) aannemelijk gemaakt. Zij lopen wel degelijk een verhoogd en reëel risico op ernstige schade bij terugkeer, m.n. gewelddaden van de Hashd Al Shabi en leden van het Iraakse leger.

Dat de bestreden beslissing dus geenszins op een afdoende manier motiveert waarom verzoekers niet in aanmerking zouden komen voor het subsidiaire beschermingsstatuut.

Dat aan verzoekers minstens de subsidiaire beschermingsstatus dient toegekend te worden op grond van artikel 48/4, §2, b) Vw. dat stelt dat het statuut van subsidiaire bescherming ook toegekend dient te worden aan een verzoeker t.a.v. wie er zwaarwegende gronden zouden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer het risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Dat de bestreden beslissingen dan ook een schending inhouden van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

26.

De bestreden beslissingen dienen hervormd, dan wel vernietigd te worden."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom verzoekers om internationale bescherming al dan niet beantwoorden aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoekers nood hebben aan internationale bescherming.

In de mate verzoekers aanvoeren dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer verzoekers bepaalde aspecten van hun verklaringen niet staven met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. Verzoekers stellen in het verzoekschrift dat de beslissing voor tweede verzoeker zich volledig steunt op de beslissing in hoofde van eerste verzoeker. Hoewel verzoekers eenzelfde vluchtverhaal hebben, betekent dit volgens verzoekers niet dat er geen rekening moet worden gehouden met beide relazen van verzoekers. Verzoekers menen dat verweerder heeft nagelaten om de beslissing van tweede verzoeker afdoende te motiveren.

Uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing in hoofde van tweede verzoeker blijkt dat deze uitgebreid, pertinent en draagkrachtig wordt gemotiveerd. De loutere omstandigheid dat de bestreden beslissing genomen in hoofde van tweede verzoeker verwijst naar de motieven uit de bestreden beslissing genomen in hoofde van eerste verzoeker, doet hieraan geen afbreuk.

Beide verzoekers houden immers voor dat ze hun land van herkomst verlaten hebben op grond van dezelfde asielmotieven. Bovendien dient vastgesteld dat de bestreden beslissing genomen in hoofde van eerste verzoeker zich - onder meer - baseert op de verklaringen van tweede verzoeker. Er wordt bijgevolg in de respectievelijke beslissingen wel degelijk rekening gehouden met “*beide relazen*”.

5. Verder betogen verzoekers dat het persoonlijk onderhoud van tweede verzoeker kort duurde, wat volgens hen aantoont dat er geen voldoende aandacht werd besteed aan het relaas van tweede verzoeker. Zij lichten toe dat het persoonlijk onderhoud van tweede verzoeker 1 uur 25 minuten duurde, inclusief een pauze van 15 minuten, terwijl dat van eerste verzoeker dubbel zo lang duurde. Verzoekers menen dat verweerder de eigen richtlijnen uit het Gehoorhandvest van het CGVS niet heeft nageleefd en dat de gestelde vragen niet diepgaand waren.

Uit het administratief dossier blijkt dat aan tweede verzoeker een voogd werd toegewezen en dat verzoeker op 26 juli 2023 op het Commissariaat-generaal werd gehoord in aanwezigheid van deze voogd. Verzoeker werd tevens vergezeld door zijn advocaat. Tweede verzoeker, de voogd en zijn advocaat hebben, zoals in alle stadia van de procedure, de mogelijkheid gekregen om bijkomende stukken neer te leggen en/of (aanvullende) opmerkingen te formuleren.

Tevens blijkt dat het persoonlijk onderhoud werd afgenomen door een gespecialiseerde dossierbehandelaar, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een speciale opleiding kreeg om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen, en die blijkens de vraagstelling de nodige zorgvuldigheid aan de dag heeft gelegd.

Het persoonlijk onderhoud op het CGVS heeft dan ook in de gepaste en wettelijk voorziene omstandigheden plaatsgevonden en tweede verzoeker heeft wel degelijk de mogelijkheid gehad om, bijgestaan door de voogd en zijn advocaat, de aanvraag in al zijn aspecten voor te leggen. Tweede verzoeker omschrijft daarenboven niet welk aspect van het relaas niet zou zijn aangebracht tijdens het gehoor.

Wat betreft de korte duur van het persoonlijk onderhoud, dient opgemerkt dat de duur van een onderhoud geenszins een indicatie uitmaakt van de grondigheid en volledigheid van het gehoor. Integendeel, uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat tweede verzoeker uitgebreid en in de diepte werd gehoord omtrent onder meer zijn personalia, familiesamenstelling, woonplaatsen, documenten, aanwezigheid op sociale media en asielrelaas. Aan tweede verzoeker werden zowel open als gesloten vragen gesteld, waarvan duidelijk is dat tweede verzoeker deze begreep en naar zijn vermogen beantwoordde. Tweede verzoeker heeft aldus wel degelijk de mogelijkheid gehad om zijn aanvraag in al zijn aspecten voor te leggen.

Uit het administratief dossier en de bestreden beslissingen blijkt verder dat verweerder bij de beoordeling van beide verzoeken om internationale bescherming rekening heeft gehouden met beide verzoekers' verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken, met hun verklaringen in het kader van hun respectievelijke persoonlijke onderhoud op het CGVS, met de opmerkingen en aanvullingen van de voogd van tweede verzoeker, met de opmerkingen van beide verzoekers' advocaat tijdens hun respectievelijke persoonlijk onderhoud en met de bijgebrachte documenten.

Het verzoekschrift bevat geen bijkomende, concrete en persoonlijke elementen in hoofde van tweede verzoeker waarmee verweerder geen rekening zou hebben gehouden.

6. De asielinstanties mogen van verzoekers om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over hun identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom zij een verzoek om internationale bescherming indienen.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

Na analyse van de elementen in het dossier kan in navolging van verweerder worden vastgesteld dat verzoekers geen duidelijk zicht bieden op hun ware verblijfplaatsen voorafgaand aan hun vertrek uit Irak. In hun verklaringen en bijgebrachte stukken schemert door dat zij mogelijks (tijdelijk) woonachtig zijn geweest in Erbil.

Verzoekers' verweer is niet dienstig ter weerlegging van de motivering die op basis van de voorhanden zijnde gegevens terecht stelt:

- eerste verzoeker legt sterk afwijkende verklaringen af over zijn woonplaatsen doorheen zijn leven: ten aanzien van de DVZ stelt eerste verzoeker dat hij van zijn geboorte tot 2017 in Qutan heeft gewoond en daarna in Shwan (verklaring DVZ van eerste verzoeker, vraag 10); bij het CGVS geeft hij aan dat hij op zijn tiende – dus in 2012 – naar Shwan verhuisde (notities van het persoonlijk onderhoud van eerste verzoeker, p. 3-8);

- eerste verzoeker slaagt er niet in om ook maar één dorp of stad op te sommen dat hij zou zijn gepasseerd op zijn vier uur durende reis van zijn dorp Shwan richting Zakho in augustus 2022 (notities van het persoonlijk onderhoud van eerste verzoeker, p. 10, p. 20-21);

- de situatie die eerste verzoeker beschrijft – en waarbij hij stelt dat hij net als andere Koerden voortdurend geïntimideerd werd teneinde hen uit de regio te verjagen – strookt niet met de werkelijke situatie in Shwan de voorbije jaren, zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier; dit roept niet enkel vragen op bij verzoekers' concrete asielmotieven, maar ook bij hun bewering recentelijk in Shwan woonachtig te zijn geweest;

- uit de identiteitskaarten van eerste en tweede verzoeker blijkt dat zij beide geboren zijn in Erbil, hoewel eerste verzoeker initieel stelde dat tweede verzoeker in Kirkuk geboren is en eerste verzoeker niet weet te verklaren hoe het komt dat hijzelf in Erbil geboren is (notities van het persoonlijk onderhoud van eerste verzoeker, p. 5, p. 20);

- eerste verzoeker legt wijzigende verklaringen af over het gegeven of hij al dan niet ooit in de Koerdische Autonome Regio is geweest (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5-6);

- niettemin eerste verzoeker stelt dat zijn vader enkel naar Erbil ging voor zijn chemotherapie (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5-6), vermeldt de overlijdensakte van zijn vader als gewoontelijke verblijfplaats "Rojalat"; verzoeker kan dit niet op overtuigende wijze verklaren (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 20);

- bij de DVZ verklaren beide verzoekers dat hun zus in Erbil verblijft; tweede verzoeker verklaart bij het CGVS dat deze zus na haar huwelijk in Erbil verbleef, maar dat hij haar huidige woonplaats niet kent (notities van het persoonlijk onderhoud van tweede verzoeker, p. 6) en ook eerste verzoeker stelt bij het CGVS de huidige verblijfplaats van hun zus niet te kennen (notities van het persoonlijk onderhoud van eerste verzoeker, p. 7).

Ingevolge de voorstaande vaststellingen kan slechts worden blijken dat verzoekers geen duidelijk beeld scheppen van hun woonplaatsen voorafgaand aan hun vertrek uit Irak en van hun band met Erbil.

Waar verzoekers opmerken dat geen rekening werd gehouden met het feit dat zij Shwan wel degelijk gedetailleerd konden beschrijven, dient erop gewezen dat het loutere feit dat verzoekers een aantal elementen wel correct konden weergeven op zich geen afbreuk doet aan de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing aangaande hun gebrekkige, wijzigende en tegenstrijdige verklaringen over hun voorgeschied woonplaatsen in Irak. Het louter herhalen van een aantal verklaringen is op zich geen dienstig verweer tegen deze vaststellingen. De lacunes in beide verzoekers' kennis en de uiteenlopende verklaringen

over hun woonplaatsen zijn van een dermate zwaarwichtige aard dat ze niet kunnen worden ongedaan gemaakt door de kennis die zij wel op een correcte wijze weergaven.

Verder kan het loutere feit dat verzoekers laaggeschoold zijn en geen les gekregen hebben over de geografie van Irak niet verschonen dat eerste verzoeker er niet in slaagde zijn vier uur durende reis van zijn dorp Shwan richting Zakho in augustus 2022 te beschrijven. Zo is eerste verzoeker vooreerst tot de vierde klas naar school geweest (notities van het persoonlijk onderhoud van eerste verzoeker, p. 8) en is tweede verzoeker zes jaar naar school gegaan in Irak (notities van het persoonlijk onderhoud van tweede verzoeker, p. 7), waardoor een zekere basiskennis mag worden afgeleid.

Hoe dan ook wordt van eerste verzoeker geen les in aardrijkskunde verwacht, noch volledige of feilloze beschrijvingen, wel kan verwacht worden dat eerste verzoeker zich enkele plaatsen kan herinneren en doorleefde verklaringen kan afleggen aangaande zijn reis aangezien dit behoort tot zijn persoonlijke en onmiddellijke leefomgeving, *quod non*.

Verzoekers beamen in het verzoekschrift banden te hebben met Erbil, maar betogen dat het onmogelijk is om er zich te kunnen vestigen. Verzoekers beperken zich echter tot loutere beweringen, die, gelet op de vaststelling dat zij de waarheid omtrent hun herkomst en verblijfplaatsen in Irak trachten te verhullen, niet kunnen worden aangenomen. Verzoekers' verwijzingen naar landeninformatie inzake het beleid om de IDP in vluchtelingenkampen in Erbil terug te zenden naar hun regio van herkomst zijn, ingevolge deze vaststellingen, dan ook niet dienstig. Deze landeninformatie is hoe dan ook van algemene aard en heeft geenszins betrekking op verzoekers hun persoon.

Verder stellen verzoekers inzake hun uiteenlopende verklaringen omtrent de woonplaats van hun zus dat ze geen contact meer hebben met hun zus. De Raad stelt hierop dan ook vast dat de laatst gekende woonplaats van verzoekers' zus Erbil (Hawlir) is.

Waar eerste verzoeker stelt dat hij zich spontaan corrigeerde, doet dit geen afbreuk aan zijn wijzigende verklaringen over het gegeven of hij al dan niet ooit in de Koerdische Autonome Regio is geweest.

Voorstaande elementen inzake hun verblijfplaatsen en herkomst betreffen een negatieve indicatie voor beide verzoekers' geloofwaardigheid.

7. In het verzoekschrift wordt geen enkel verweer gevoerd tegen de terechte en pertinente motivering in de respectievelijke bestreden beslissingen inzake de actualiteit van verzoekers' problemen in hun (beweerde) oorspronkelijke woonplaats Qutan (Kirkuk), die luidt als volgt:

*"Zo moet allereerst worden opgemerkt dat u volgens uw verklaringen uw oorspronkelijke woonplaats op uw tiende verliet omwille van de **opkomst van Islamitische Staat (IS)** in uw regio (CGVS p.3). Wat betreft het gegeven dat IS toen oprukte en verschillende dorpen in uw regio innam als gevolg waarvan de bevolking de regio ontvluchtte, moet vooreerst worden opgemerkt dat deze gebeurtenissen dateren van medio 2014 – negen jaar geleden – en thans **niet meer actueel** zijn. Bovendien werd de Kirkuk-regio, waartoe ook uw dorp behoort, na een grootschalig offensief bevrijd en werd IS er territoriaal verslagen (zie de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023**, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_Veiligheidssituatie_20230426.pdf). De Commissaris-generaal dient zich bij het nemen van zijn beslissing te steunen op de actuele situatie, i.c. de situatie zoals deze zich voordoet op het moment dat de beslissing wordt genomen, bij het beoordelen van de eventuele nood aan bescherming. Dat u uw dorp in 2014 zou hebben verlaten omwille van de inval van IS en dat het ondertussen volledig verlaten werd, kan dan ook niet worden weerhouden om anno 2023 te besluiten tot het bestaan van een persoonsgerichte vrees voor vervolging (CGVS p.4). U beweert weliswaar dat IS 's nachts nog activiteiten bleef uitvoeren in de regio waar u nadien verbleef in Kirkuk. U verklaarde echter dienaangaande uitdrukkelijk dat u persoonlijk nooit in contact bent gekomen met iemand van IS (CGVS p.12, 19)."*

Bij gebrek aan enig verweer blijft de voormelde motivering blijft deze onverminderd overeind.

8. Wat betreft verzoekers' problemen met het Iraakse leger en de sjiiitische militie hashd al shabi, die hun regio zouden zijn binnengevallen en deze wilden arabiseren, stellen de respectievelijke bestreden beslissingen het volgende:

*"Jullie zouden nadien nog acht jaar in een ander dorp (Shwan) in jullie regio hebben verbleven. U haalde een vrees aan gedood te worden omwille van de **arabiseringspolitiek van het Iraakse leger en hashd al shabi**, waarmee jullie sinds 2017 problemen zouden hebben. Ze wilden alle Koerden uit de provincie Kirkuk weg, zo zegt u (CGVS p.12-13, 19, 21-22). U bent er echter geenszins in geslaagd het CGVS te overtuigen van deze vrees in uw hoofde.*

Zo moet worden vastgesteld dat u zeer vaag bleef omtrent verschillende aspecten van uw relaas. Hoewel zowel u als uw broer beweren meer dan twintig keer te zijn geslagen en meer dan tien keer te zijn

gearresteerd, kunnen jullie van geen van de personen die jullie zouden hebben geviseerd de naam geven. U weet tevens niet van waar ze afkomstig waren. U deed zelfs geen enkele moeite om meer over hen te weten te komen. Dat u dermate vaag blijft over feiten die jullie jarenlang zouden zijn overkomen, roept ernstige twijfels op.

Nog opmerkelijker is dat u in het geheel geen namen kunt geven van bevelhebbers of verantwoordelijken van het Iraakse leger noch van hashd al shabi in uw regio (CGVS p.13, 16; CGVS [...] p.11, 12-13). U haalt wel de naam "Q.A.S." aan en geeft aan dat deze hashd al shabi bezocht en instructies gaf (CGVS p.16). Uit informatie waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat deze reeds in januari 2020 werd omgebracht. Jullie beweren tevens dat verschillende andere Koerdische landbouwers in jullie regio hetzelfde meemaakten als jullie. Jullie kunnen vreemd genoeg echter slechts van een van hen de naam geven, hetgeen toch zeer vreemd is aangezien jullie elkaar telefonisch op de hoogte brachten als hashd eraan kwam. Dat u in het geheel niet op de hoogte zou zijn van de identiteit van mensen in exact dezelfde situatie en die jullie waarschuwden bij gevaar, is hoogst merkwaardig (CGVS p.16)."

Verzoekers trachten hun gebrekkige kennis en vage verklaringen over essentiële elementen als de identiteit van hun agressors en de beweerd door hen ondergane vervolgingsfeiten te verschonen door te verwijzen naar tal van redenen in het verzoekschrift. Zo wijzen verzoekers erop dat ze *"heel erg jong waren wanneer de problematiek in de regio van herkomst begon (2017) en wanneer enkele door verweerster aangehaalde onderwerpen tijdens het persoonlijk onderhoud plaatsvonden"*. Ze menen dat dient *"rekening te worden gehouden met de jeugdige leeftijd van verzoekers bij de beoordeling van hun verklaringen"*. Verder wijzen er erop dat ze *"niet geschoold"* zijn, dat ze tot *"hun 10 jaar respectievelijk 12 jaar oud naar de lagere school gegaan [zijn]"*, dat ze *"nooit enige les gekregen hebben over de geografie van Irak"* en dat hun kennis van het politieke conflict *"van horen zeggen"* is. Voorts stellen verzoekers dat hun oom geen goede vaderfiguur was en dat er veel zaken thuis onbesproken bleven, dat verzoekers nergens officieel klacht konden indienen en dat verweerder niet kan verwachten dat verzoekers' agressors zich formeel zouden voorstellen wanneer zij verzoekers aanvallen. Daarnaast wijzen ze erop dat zij niet veel mensen uit de buurt kenden, slechts oppervlakkige contacten hadden met hun burens en dat ze de dagelijkse problematiek op televisie volgden en concrete mediafragmenten via YouTube hebben getoond. Tweede verzoeker wijst er bovendien op dat hij problemen ondervindt met vergetelheid en dat hij naar psychologe gaat omwille van wat hij allemaal heeft meegemaakt.

Vooreerst valt niet in te zien hoe verzoekers hun jeugdige leeftijd hen zou verhinderen duidelijke, gedetailleerde en coherente verklaringen af te leggen over hun eigen leven en de gebeurtenissen die volgens verzoekers de aanleiding waren van hun vertrek uit Irak. Hetzelfde geldt voor beide verzoekers' gebrek aan scholing. Een beperkte scholing houdt niet in dat verzoekers' inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast - minstens wordt dit niet aangetoond - of dat verzoekers zouden verhinderd zijn verklaringen af te leggen omtrent hun leefwereld en hun eigen ervaringen uiteen te zetten. Uit de notities van de persoonlijke onderhouds blijkt bovendien dat de dossierbehandelaar eenvoudige duidelijke vragen stelde, dat verzoekers kennelijk konden volgen en zij de logica en de inhoud van de vragen correct begrepen.

Verder is niet geloofwaardig dat verzoekers, die beweerdelijk jarenlang werden geviseerd en hierbij meer dan twintig keer zijn geslagen en meer dan tien keer zijn gearresteerd, geen enkele informatie kunnen geven over hun agressors. Evenmin is geloofwaardig dat deze arrestaties en mishandelingen thuis niet ter sprake zouden zijn gekomen. Ook valt niet te rijmen dat andere Koerdische landbouwers volgens verzoekers hetzelfde zou zijn overkomen, maar dat zij dan slechts één persoon bij naam kunnen noemen.

Verzoekers' vage verklaringen over de door hen ondergane vervolgingsfeiten komen dan ook niet doorleefd voor. Dat verzoekers bovendien stellen dat zij de problematiek op YouTube volgen bevestigt dat hun kennis over de kwestie niet afkomstig is uit eigen ervaringen.

Voor zover tweede verzoeker nog wijst op zijn vergetelheid en op het feit dat hij psychologisch begeleid wordt, kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker geen enkel (begin van) bewijs bijbrengt ter adstructie van zijn psychologische toestand. Uit lezing van verzoekers verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud kan overigens blijken dat aan verzoeker duidelijke vragen werden gesteld, die hij kon volgen en beantwoorden. Uit niets blijkt, noch toont verzoeker dit aan, dat verzoeker verhinderd was om op volwaardige wijze deel te nemen aan onderhavige procedure.

Waar verzoekers tot slot hun respectievelijke verklaringen uit hun persoonlijke onderhouds in het verzoekschrift citeren, dient opgemerkt dat het louter herhalen van hun reeds afgelegde en beoordeelde verklaringen op zich geen dienstig verweer vormen tegen de voorstaande vaststellingen inzake hun gebrekkige kennis en oppervlakkige verklaringen aangaande de redenen waarom zij Irak verlaten hebben.

9. De bestreden beslissing stelt verder:

"Bovendien is ook de situatie zoals u ze schetst, nl. dat u van 2017 tot 2022 vrijwel onophoudelijk werd mishandeld, geïntimideerd en gearresteerd door machtige entiteiten als hashd al shaabi en de Iraakse overheid weinig aannemelijk. Indien zij het werkelijk in die mate op jullie gronden zouden hebben gemunt en

jullie (als Koerden) wilden verdrijven uit de regio, zouden zij ongetwijfeld heel wat doortastender te werk zijn gegaan. Daarenboven hebben jullie er totaal geen zicht op hoe het die andere landbouwers ondertussen zou zijn vergaan (CGVS p.17; CGVS [...] p.13). Zelfs in verband met uw eigen oom hebben jullie geen nieuws meer. Jullie onderhielden geen contact meer met hem en jullie hebben ook op geen enkele manier nog naar de andere landbouwers geïnformeerd (CGVS p.7, 17; CGVS [...] p.13). Een dergelijke laconieke houding doet in ernstige mate afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door jullie ingeroepen vrees. U beweert in de media wel gehoord te hebben dat de algemene situatie nu nog erger is geworden. Andere Koerden zouden hard aangepakt en zelfs gedood zijn als ze probeerden terug te keren. U hebt hier echter tevens geen concrete voorbeelden van (CGVS p.18).

Voorts is het zeer frappant dat jullie, ondanks de naar eigen zeggen zware vervolgingsfeiten waarvan jullie over een periode van vijf jaar herhaaldelijk het slachtoffer zouden zijn geworden, toch steeds op **hetzelfde adres** zouden zijn blijven wonen en jullie zelfs tot twee dagen voor jullie vertrek op jullie velden zouden zijn blijven werken (CGVS p.9, 17; CGVS [...] p.7). De problemen zouden volgens jullie verklaringen immers reeds zijn begonnen bij de komst van het Iraakse leger en hashd al shabi in oktober 2017 en jullie vertrokken pas in augustus 2022 (CGVS p.3-4, 14; CGVS [...] p.12). Dit relativeert de ernst en geloofwaardigheid van jullie vrees ten zeerste. Bovendien liet u optekenen dat u een paar maanden voor uw vertrek een document diende te ondertekenen waarin u aangaf niet meer naar uw veld te gaan werken. Hoewel dit volgens uw verklaringen toch de druppel was op basis waarvan u besloot het land te verlaten, bleef u verder werken op de velden en dit tot twee dagen voor uw effectieve vertrek (CGVS p.15, p.16). Meer nog, moest de dreiging dermate ernstig geweest zijn dat jullie leven in gevaar was, kan er niet begrepen worden waarom uw oom na uw vertrek op de velden bleef werken en in het dorp bleef wonen (CGVS p.15). U liet voorts optekenen dat de mensen die in dezelfde situatie waren als u ook vertrokken. Sommige probeerden later terug te keren maar werden hard aangepakt of zelfs gedood. U werd gevraagd om dit te concretiseren. U slaagde hier niet in en kon geen namen noemen, u verwees slechts naar youtube filmpjes om uw bewering mee te staven (CGVS p.16). Uit uw verklaringen blijkt dat u het meeste van uw informatie uit youtube filmpjes van het internet haalde, maar de verklaringen over de door u voorgehouden vervolgingsfeiten zijn veeleer vaag en oppervlakkig (CGVS p.15, p.18). Van u, die verklaarde gedurende jaren het slachtoffer geweest te zijn van herhaaldelijke arrestaties en mishandelingen, mag een meer gedetailleerde reconstructie van de feiten verwacht worden.

Zowel u als uw andere gezinsleden zouden jullie huis in Shwan hebben verlaten. U weet niet wat in tussentijd uiteindelijk met uw huis en de bewuste gronden gebeurd is. Over het lot van uw oom, die toch in exact dezelfde situatie zat als u, heeft u geen informatie. U wist dat hij een maand na uw vertrek 'er erg aan toe was', en weer in elkaar geslagen werd, maar meer kon u er niet over vertellen (CGVS p.13). Ook dit mag erg verbazen aangezien u stelt dat uw moeder soms nog terugkeert naar Shwan en jullie per gsm met elkaar in contact staan, waardoor kan aangenomen worden dat u over dit alles toch enige informatie over zou hebben (CGVS p.6-7, CGVS [...] p.5-6; p.14)."

Verzoekers betogen dat de stelling van verweerder, met name dat verwacht kan worden dat hun agressors doortastender te werk zouden zijn gegaan, volledig subjectief en ongefundeerd is. Zij gaan er evenwel aan voorbij dat verweerder stelt dat het net in de door verzoekers geschetste context, met name dat hashd al shaabi en de Iraakse overheid hen van 2017 tot 2022 vrijwel onophoudelijk mishandelden, intimideerden en arresteerden omdat ze het op hun gronden gemunt hebben en hen wilden verdrijven, niet aannemelijk is dat zij niet doortastender te werk zijn gegaan.

Bovendien merkt verweerder in dit verband terecht op dat niet aannemelijk is dat verzoekers, die dermate werden gevisieerd door machtige entiteiten als hashd al shaabi en het Iraakse leger, nog jarenlang in Shwan op hetzelfde adres bleven wonen. Dat verzoekers jong waren en luisterden naar de gezinshoofden (oom en moeder), neemt niet weg dat redelijkerwijs van verzoekers' oom en moeder zou kunnen verwacht worden dat deze stappen zouden ondernemen, *quod non*.

Dat verzoekers geen alternatief hadden om naartoe te verhuizen betreft bovendien een loutere bewering die geen steek houdt indien men werkelijk vreest voor zijn leven.

Verzoekers beweren dat ze geen contact meer hebben met mensen in Irak, dat ze tijdens het weinige contact met hun moeder hun tijd niet willen verspillen door de nieuwtjes van de streek te overlopen en dat ze slecht werden behandeld door hun nonkel en daarom niet informeerden naar hem.

Dergelijke *post factum* verschoningen kunnen niet overtuigen. Redelijkerwijze kan van verzoekers om internationale bescherming worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zouden ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van hun problemen en hun situatie in hun land van herkomst. Dat verzoekers nalieten dit te doen getuigt van een gebrek aan interesse voor hun voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van hun ingeroepen vrees voor vervolging. Voor zover verzoekers nog betogen dat ze allerminst onverschillig kunnen worden genoemd, kan uit hun passieve houding minstens een desinteresse in hun eigen problemen worden ontwaard.

10. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoekers om internationale bescherming, die beweren hun land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer zij daartoe de kans hebben, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Verzoekers hebben echter verschillende Europese landen, waaronder Italië, doorgereisd zonder daar een verzoek om internationale bescherming in te dienen (notities van het persoonlijk onderhoud van eerste verzoeker, p. 20), wat niet getuigt van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde. Dat verzoekers elkaar kwijtspeelden in Italië en afzonderlijk van elkaar naar België reisden, zoals zij betogen in het verzoekschrift, neemt niet weg dat zij beiden nalieten in Italië een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

11. De Raad stelt verder vast dat verzoekers in voorliggend verzoekschrift geen dienstig verweer voeren tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hen in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hen voorgehouden nood aan internationale bescherming.

In de bestreden beslissing wordt omtrent de bijgebrachte documenten op afdoende wijze als volgt gemotiveerd:

*“De door u voorgelegde **documenten** kunnen geen ander licht werpen op voorgaande. Er dient een zeker voorbehoud te worden gemaakt bij het voorleggen van Iraakse stukken, aangezien ze - zoals blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier, blauwe map) - zeer gemakkelijk via corruptie, zowel in Irak als daarbuiten, kunnen verkregen worden. Uw identiteitskaart (d.d. 20/12/16) vormt een indicatie met betrekking tot uw identiteit en het feit dat u in Hawlir/Erbil geboren werd, elementen die hier niet ter discussie staan. Ook uit de identiteitskaart van uw broer S. kan worden afgeleid dat hij in Erbil geboren werd, hetgeen niet betwist wordt. De woonstkaart op naam van uw moeder (en de vertaling ervan), haar voedselrantsoenkaart (en de vertaling ervan) en de identiteitskaart van uw moeder, vormen een indicatie met betrekking tot het feit dat jullie minstens gedurende een bepaalde periode in de door u vermelde regio in Kirkuk hebben verbleven. De Youtubelinks van video's in verband met de arabisering van de regio hebben geen betrekking op hetgeen u beweert persoonlijk te hebben meegemaakt. Het gaat om algemene nieuwsberichten. Jullie leggen geen documenten neer waaruit blijkt dat u of uw broer persoonlijk werden geïnterviewd. U en uw broer zijn in Irak tevens niet naar een dokter of ziekenhuis geweest nadat jullie verwondingen opliepen bij jullie aanvaringen met het Iraakse leger en hashd al shabi. Uit de door u neergelegde foto's van deze verwondingen kan niet worden afgeleid waar, wanneer en in welke omstandigheden deze werden opgelopen (CGVS p.10). Ze vormen dus allermindst een sluitend bewijs voor de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Ook de littekenattesten van u en uw broer die hier achteraf in België werden opgesteld volstaan niet om de door u aangehaalde problemen te staven; dergelijke attesten vormen immers geenszins een sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de vastgestelde letsels werden opgelopen. Een arts doet immers vaststellingen betreffende de fysieke gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de opgelopen letsels. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de letsels werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de gezegden van de patiënt. Bovendien kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van een geloofwaardig en coherent relaas, wat in casu niet het geval is.”*

Waar verzoekers in het verzoekschrift benadrukken dat zij hun best gedaan hebben om documenten omtrent hun identiteit en herkomst spontaan voor te leggen en de enige documenten in hun bezit hebben voorgelegd, wordt opgemerkt dat het indienen van nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van het verzoek inherent is aan de op verzoekers rustende medewerkingsplicht.

Verder bekritisieren verzoekers de motivering van verweerder inzake de door hen bijgebrachte documenten, maar dragen ze geen argumenten aan die de vaststellingen van verweerder inzake deze documenten in een ander licht kunnen stellen.

Verzoekers wijzen erop dat verweerder de documenten als onbetrouwbaar heeft afgeschreven omdat Iraakse stukken zeer gemakkelijk en op corrupte wijze kunnen verkregen worden. Ze vragen zich af in welke omstandigheden zij dan documenten konden afleveren die wel betrouwbaar zijn. Het klopt dat door verweerder een zeker voorbehoud wordt gemaakt bij het voorleggen van Iraakse stukken. De motivering van verweerder inzake de door verzoekers bijgebrachte documenten houdt daarmee echter niet op. In de bestreden beslissing wordt vervolgens immers elk van de neergelegde documenten en de bewijswaarde ervan afzonderlijk geanalyseerd en besproken. Tot slot merkt verweerder op dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van een geloofwaardig relaas, wat niet het geval is.

Uit de loutere vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoekers “*in Irak tevens niet naar een dokter of ziekenhuis geweest [zijn] nadat jullie verwondingen opliepen bij jullie aanvaringen met het Iraakse leger en hashd al shabi*” kan verder geenszins een verwijt ten aanzien van verzoekers worden ontwaard.

Zo verzoekers in Kirkuk geen arts raadpleegden omdat “*er in Kirkuk heel slechte medische ziekenhuizen zijn (p20 notities)*”, zoals in het verzoekschrift wordt betoogd, kan dit geen afbreuk doen aan het gegeven dat de medische attesten, opgesteld in België op 11 augustus 2023, weliswaar het bestaan van bepaalde fysieke letsels kunnen aantonen, maar geenszins een sluitend bewijs vormen voor de omstandigheden waarin de genoemde letsels werden opgelopen, noch voor het feit dat de letsels werden opgelopen voordat verzoekers hun land van herkomst verlieten. Immers doet de arts vaststellingen betreffende de fysieke letsels van patiënten en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen, maar kan hij nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. De arts dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënten, wat ook blijkt uit de (summiere) bewoordingen van de attesten in hoofde van beide verzoekers. Gelet op het geheel van de voorstaande vaststellingen kunnen deze medische attesten de geloofwaardigheid van beide verzoekers’ ongeloofwaardig asielrelaas niet herstellen, noch het bestaan van een risico op problemen bij terugkeer naar Irak aannemelijk maken.

12. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekers het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

13. Verzoekers beroepen zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit hun verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, wijst de Raad erop dat verzoekers geen duidelijk zicht bieden op hun regio van herkomst in Irak, waar zij voor hun aankomst in België in Irak of elders leefden, onder welke omstandigheden, en om welke redenen zij hun (recente) streek van herkomst verlaten hebben. Het behoort niet aan de Raad om te speculeren over hun verblijfplaatsen binnen en buiten Irak, noch over het element of verzoekers afkomstig zijn uit een regio waar (g)een risico aanwezig is.

Volledigheidshalve verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissingen en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers noch in de provincie Kirkuk, noch in de provincie Erbil een reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen geen persoonlijke omstandigheden aan die het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen.

De verwijzingen naar rapporten inzake de situatie in Irak in het verzoekschrift, die in de lijn liggen van als de door verweerder gehanteerde informatie in de bestreden beslissing, kunnen geen ander licht werpen op de voorgaande vaststellingen.

Verzoekers tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juli tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS